

Treba bo delati z roko v roki

NEKAJ MISLI OB OBISKU SINDIKALNIH DELAVCEV REPUBLIŠKIH IN POKRAJINSKIH ODBOROV SINDIKATA KMETIJSTVA, ŽIVILSKE IN TOBAČNE INDUSTRIJE

Med obiski, ki jih je doživel kombinat v letošnjem letu, velja vsekakor omeniti obisk zastopnikov republiških in pokrajinskih sindikatov kmetijstva, živilske in tobačne industrije v Sloveniji.

V spremstvu predsednika in tajnika RO sindikata kmetijstva, živilske in tobačne industrije Slovenije tov. Julija Planinca ter inž. Ivana Kukovca in tajnika ljubljanskega MO tega sindikata Janeza Ranta so obiskali Žito Djuro Podkonič, sekretar CO sindikata teh strok, Trajče Koševski, predsednik RO Makedonije, Vaso Prodanović, predsednik RO Hrvatske, Andrija Salaj, predsednik RO Srbije, Živan Cvejić, predsednik PO Vojvodine in Danilo Miličević, predsednik PO Kosmeta.

Vsi omenjeni so si ogledali silos, avtomatični mlin, pekarno in tovarno testenin na Šmartinski cesti v Ljubljani, pri čemer so izrazili mnenje, da ima Žito vse te obrate zares zelo sodobno urejene, kar seveda tudi pogojuje uspehe pri delu in tudi v poslovnem sodelovanju navzven.

Po končanem ogledu so imeli gostje razgovore s predstavniki kombinata in se ob tem seznanili z različnimi podrobnostmi o dejavnosti, problemih in drugem v kombinatu.

V uvodu v razgovore je predsednik RO sindikata Slovenije tov. Planinc najprej obrazložil namen obiska predstavnikov sindikata iz drugih republik, narkar je glavni direktor tov.

nadaljnji razvoj kombinata od prvih začetkov pred desetletjem nazaj. Vmes je omenil, da ima Žito najtesnejšo povezavo z AP Vojvodino glede nabavljanja žita, oziroma pšenice.

Gostje so zastavljali vprašanja in nanja dobili ustrezne odgovore. Zanimalo jih je, koliko je v kombinatu zaposlenih ljudi, koliko dohodka ima kombinat, kakšni so osebni dohodki, kolikšne količine moke, kruha, peciva in drugih izdelkov proizvaja kombinat letno, kako je glede upravlja-

da v medsebojnih odnosih med jugoslovanskimi podjetji obstajajo določeni problemi, ki bi se jih dalo z dobro voljo in razumevanjem brez večjih težav rešiti.

Slovenija je bila namreč že enkrat pobudnik sestanka, na katerem naj bi se dogovorili, kako bi v jugoslovanskem merilu rešili problem proizvodnje in prodaje. Vendar udeleženci niso našli skupnega jezika, čeprav ni takšnih problemov, ki bi se ne dali v primeren sodelovanju rešiti. Največji problem je s prodajo pšenice, zaradi česar tržna področja s končnimi proizvodi bolje uspevajo. Problem »številka 1« je vprašanje moke, dalje so preveč poudarjene meje republik, velika je konkurenca podjetij, ponekod vlada celo anarhija. V Vojvodini imajo velike zaloge moke, zaradi česar so jim predelovali obrati odveč. Zato bi radi prešli na proizvodnjo končnih izdelkov.

Poseben problem predstavljajo zasebni peki, ki kupujejo moko po zelo ugodnih cenah, ob tem pa pri 1 kg kruha pridobivajo po 40 S din čistega dobička. Vrh tega plačujejo v primerjavi z družbenim sektorjem izredno nizke davke. Glede tega je precej krivde tudi na občinah, ki nimajo dobro organizirane kontrole nad dohodki zasebnikov.

Na koncu so bili vsi mnenja, da bo treba nujno priti do sporazuma med podjetji, da bi poslovala enotno v vsej Jugoslaviji in delala z roko v roki. Svoj delež pa naj bi prispevali k temu sindikati kmetijstva, živilske in tobačne industrije v vseh republikah in v zveznem merilu.

Gostje so si naslednje dni ogledali še novi pekarni v Kranju in Lescah, bili so gostje podjetja Slovenija vino v Ljubljani, ogledali pa so si tudi govedorejsko farmo v Žabnici pri Kranju ter Kmetijski hmeljarski kombinat v Žalcu.

Vsebina:

OBRAVNAVA AKTUALNIH PROBLEMŲ — V KRALJESTVU »VISOKEGA C« — VSE O ROJSTVU »VISOKEGA C« — PRVA SEJA SVETA DE ŠUMI — SLIKOVNA PRILOGA — PREDLOG REORGANIZACIJE — PRENOVLJENA PEKARNA OBRATUJE — BORCI ŽITA SPET V BISTRI — GRADNJA PEKARNE NAPREDUJE — OBISKI V ŽITU — SINDIKALNI IZLETI

Puterle predstavil svoje sodelavce in za tem dokaj podrobno prikazal razvoj kombinata, potek integracij, gradnje, rekonstrukcije obratov in ureditev posameznih vej proizvodnje. Poudaril je vse potrebne nujnosti, ki so bile pogoj za

nja s sredstvi. Vse to jim je raztolmačil glavni direktor.

Zelo zanimivo temo je odprl nadaljnji razgovor o razmerah glede prodaje žit in moke na celotnem jugoslovanskem področju. Pri tem so prišli do dognanja,

BORIS ŽGUR

Kolektiv kombinata Žito, še najbolj pa sodelavke in sodelavci v delovni enoti Pekatele, je v ponedeljek zjutraj močno presunila vest, da je v nedeljo, 3. avgusta, zadet od srčne kapi, umrl direktor Pekatele, tovariš Boris Žgur, inženir organizacije dela.

Pokojni se je rodil 23. februarja 1927 v Jurkloštru pri Rimskih Toplicah. Po končanem šolanju do-

ma in v Celju je doživel okupacijo in bil leta 1941 s starši vred izgnan v Srbijo. Tam je nekaj časa loval na terenu v okviru narodnoosvobodilnega gibanja.

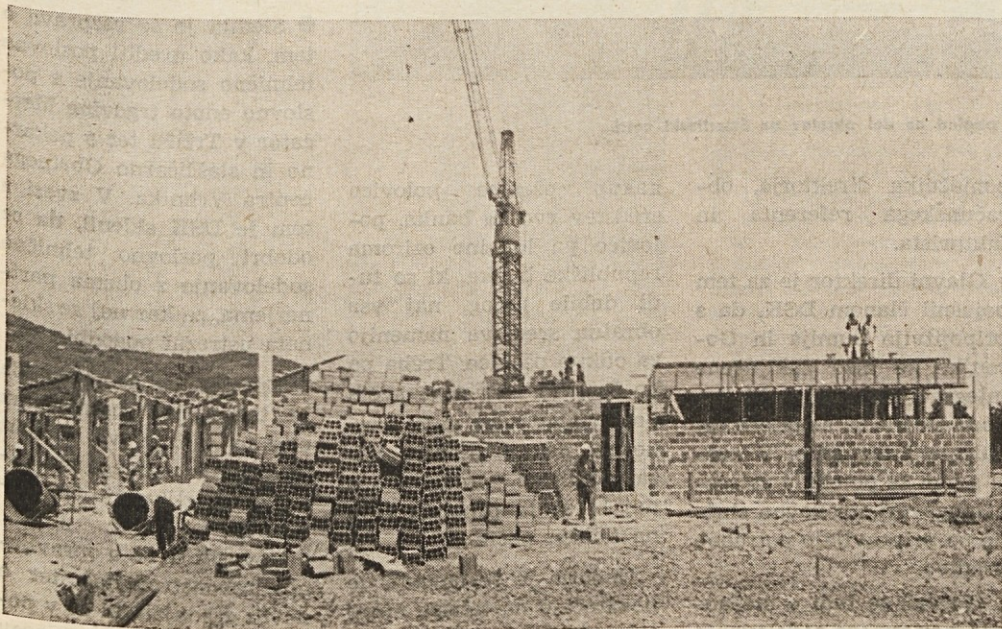
Po osvoboditvi je bil najprej zaposlen pri podjetju EMO Celje, nato nekaj časa pri Sekretariatu za nohranje zadeve SRS, dokler ni prešel v ELMO na Črnuče, kjer je bil od leta 1951 do 1967 najprej sekretar podjetja, za tem pa šef kadrovske socialne službe. Leta 1967 je, 1. avgusta, prevzel dolžnost direktorja delovne enote Pekatele ter bil na tem mestu polni dve leti.

Tovariš Boris se je takoj ob prihodu v kombinat Žito zelo aktivno vključil v dejavnost samoupravnih organov in v delo družbeno političnih organizacij, še posebej pa se je posvetil organizaciji dela v svoji delovni enoti, ki jo je iz leta v leto uspešneje vodil.

Vrzel, ki je nastala ob nenadni smrti pokojnega tovariša Borisa, bodo občutili najbolj njegovi najbližji sodelavci, razen tega pa ga bodo zelo pogrešali kot prizadevnega športnega delavca v okviru hokejskega kluba Olimpija, tudi športniki in njegovi športni tovariši.

Njegova žena in sin pa bosta še najbolj prizadeta zaradi nenadomestljive izgube družinskega očeta.

Dragi Boris, hvala za vsa tvoja prizadevanja!

Pogled na gradbišče pekarnice v Novem mestu: desno del zgradbe pekarnice

SEJA DELAVSKEGA SVETA KOMBINATA ŽITO

Obravnava aktualnih problemov

Na minuli seji delavskega sveta kombinata, ki je bila zadnja pred letnimi odmori, so udeleženci razpravljali o nekaterih najaktualnejših problemih, med katere sodi vsakor predvsem pogovor o reorganizaciji strokovnih služb in njena potrditev.

Poslušali so tudi poročilo o poteku nadomestnih volitev, obravnavali žitno problematiko ter poslovni poročili delovnih enot Šumi in Gorenjke.

V zvezi z razpravo in raznimi predlogi je delavski svet sprejel tudi vrsto ustreznih sklepov, ki naj usmerjajo delavnost in poslovanje v prihodnje.

Iz gradiva o tem zasedanju delavskega sveta kombinata smo izbrali najzanimivejše podrobnosti, s katerimi naj bi bil seznanjen čim širši krog delavcev v vseh delovnih enotah.

Po uvodnih formalnostih je predsednik DSK predložil dnevni red, ki so ga obravnavali v celoti, brez sprememb.

Za tem, ko so potrdili zapisnik z zasedanja DSK od dne 28. maja, so ugotovili navzočnost pri nadomestnih volitvah v obeh novih delovnih enotah izvoljenih članov za delavski svet kombinata, so poslušali poročilo volilne komisije.

● Nadomestne volitve in potrditev mandatov

Podano je bilo poročilo volilne komisije o nadomestnih volitvah v delavski svet kombinata in s sveta delovnih enot Šumi in Gorenjke.

V obeh delovnih enotah sta bila zbora delovnih ljudi, na katerih so izbrali in predlagali tudi kandidate za člane svetov delovnih enot in kandidate za člane delavskega sveta kombinata.

Volitve so bile v obeh delovnih enotah v redu opravljene. Rezultati volitev v vsaki delovni enoti pa so naslednji:

V DE Šumi je bilo na dan volitev skupno 347 volilnih upravičencev, od katerih je glasovalo 279 upravičencev. Neveljavnih glasovnic je bilo oddanih 64. Opravičeno odsotnih je bilo 50, neopravičeno pa 18.

V delavski svet kombinata je bilo izvoljenih 6 članov, in sicer:

1. Stane Belak	214 glasov
2. Alojz Pajnič	211 glasov
3. Darinka Fekonja	209 glasov
4. Rezka Carpani	207 glasov
5. Izidor Florjančič	191 glasov
6. Francka Zibelnik	188 glasov

V svet delovne enote Šumi je bilo izvoljenih 11 članov.

V DE Gorenjke je bilo na dan volitev skupno 64 volilnih upravičencev, ki so tudi vsi glasovali. Neveljavnih glasovnic je bilo 5. Odsoten ni bil nihče.

V delavski svet kombinata sta bila izvoljena 2 člana, in sicer:

1. Inž. Vera	
Berc-Perovič	z 52 glasovi
2. Anica Čermelj	s 35 glasovi

V svet delovne enote Gorenjke je bilo izvoljenih 9 članov, in sicer:

1. Jože Cvetkovič	55 glasov
2. Marija Košir	55 glasov

Najnovejši pogled na del obratov na Šmartinski cesti

3. Pavel Mulej	55 glasov
4. Cilka Mežan	53 glasov
5. Vida Gregorčič	51 glasov
6. Pavla Prešeren	50 glasov
7. Marija Triplat	49 glasov
8. Ivan Novak	47 glasov
9. Jožica Višnar	46 glasov

Po poročilu verifikacijske komisije, ki je ugotovila, da so vse poverilnice pravilne in da so vsi novoizvoljeni člani navzoči, je sprejel DSK naslednji sklep:

Sprejme se poročilo o izvedbi nadomestnih volitev,

hkrati pa se potrdijo mandati novo izvoljenih članov DSK iz DE Šumi in DE Gorenjke.

Predsednik DSK je pozdravil novo izvoljene člane DSK z željo, da bi se čimprej vključili v del tega samoupravnega organa.

● Obravnava in potrditev reorganizacije skupnih služb kombinata DE Šumi in DE Gorenjke

Tov. Sever je za tem podrobno obrazložil predlog reorganizacije skupnih služb kombinata, DE Šumi in DE Gorenjke ter hkrati navedel podatke o predvideni letni količinski in vrednostni realizaciji.

V razpravi je bilo ugotovljeno, da je vseh 17 delovnih enot obravnavalo na svojih zbora delovnih ljudi predlog reorganizacije in glede predloga ni bilo bistvenih pripomb, razen v DE Trgovina, ki predlaga, naj se tudi v tej enoti izvede reorganizacija in predvidijo delovna mesta

podjetji in je podal tudi še nekaj drugih umestnih predlogov.

Po končani razpravi je DSK sprejel naslednji soglasni sklep:

— Sprejme in potrdi se predlagana reorganizacija skupnih služb kombinata, DE Šumi in DE Gorenjke in v skladu s njo organizogram, ki je sestavni del pravilnika o delitvi OD. Za to se zadolžuje upravni odbor in sveti DE, da opravijo ustrezne razporeditve.

ŽITNA PROBLEMATIKA

Tovariš Sever je nato precej podrobno obdelal žitno problematiko in prikazal dejansko stanje. Opozoril je, da je problem plačila pšenice še vedno akuten in je apeliral na glavnega direktorja, naj zlasti ves svoj vpliv pri banki, da bi zagotovila potrebna kreditna sredstva za nakup kvalitetne pšenice, ki je sedaj zagotovljena.

Glavni direktor je nato pripomnil, da bo dala za

znižujejo cene bele moke, več težav pa nastaja zaradi zasebnih pekarij. Vprašanje zasebnih pekov naj bi rešil republiški gospodarski zbor skupščine SRS, ki naj bi posredoval pri izvršnem svetu SRS, naj se prepreči neupravičeno bogatenje zasebnih pekov.

Po razpravi je sprejel DSK naslednji soglasni sklep: Poročilo direktorja komercialne službe in glavnega direktorja se sprejme na znanje.

Sledili sta poslovni poročili delovnih enot Šumi in Gorenjke. O problematiki Šumija poročamo na drugem mestu, medtem ko bomo o Gorenjki podrobneje pisali v prihodnji številki našega lista.

Po razpravi je sprejel DSK sklepa, da se sprejmeta na znanje obe poročili z naslednjimi priporočili:

a) da se uredi način nabave kritičnih surovin in uvozne embalaže,

b) da se uredi evidenca količinske in vrednostne prodaje po kupcih, po skupinah artiklov in potnikih,

c) da se osredotoči skladiščenje celotnega asortimenta obeh DE na enem mestu in

d) da se uvede boljše programiranje proizvodnje v skladu s potrebami trga, da ne bo prihajalo do zastaranja izdelkov.

● delavski svet je nadalje razpravljal o odpisu nekaterih osnovnih sredstev in je predlog komisije za nabavo, prodajo in odpis osnovnih sredstev ter drobnega inventarja glede na priloženi zapisnik potrdil.

● Sledila je še razprava o tem, kako urediti poslovno tehnično sodelovanje s poslovnimi enotami trgovine Mercator v Trzinu ter s pekarnico in slaščičarno Obrtnega centra Vrhnika. V zvezi s tem je DSK sklenil, da se odobri poslovno tehnično sodelovanje z obema partnerjema, za kar naj se sklenejo ustrezni pogodbi.

● Sprejeli so še sklep, da je treba dati ustreznemu organu v izdelavo projekta za gradnjo podnega skladišča z zmogljivostjo 500 vagonov.

Govorili so še o opravljenih rekonstrukcijah ter novih gradnjah, ki so v postopku. DE v teku, prav Konec na 13. strani

pomočnika direktorja, obračunskega referenta in fakturista.

Glavni direktor je za tem pojasnil članom DSK, da s pripojitvijo Šumija in Gorenjke še niso zaključene integracijske akcije, ki jim bodo sledile še nekatere nadaljnje integracije. V zvezi s tem že potekajo ustrezni pogovori, strokovne službe pa pripravljajo potrebno gradivo.

Govoril je tudi o možnostih poslovnega sodelovanja z nekaterimi inozemskimi

nakup pšenice polovico sredstev zvezna banka, polovico pa lokalne oziroma republiške banke, ki so tudi dobile nalog, naj vsa obratna sredstva namenijo za odkup pšenice. Treba pa bo še prek izvršnega sveta posredovati, naj dajo banke za nakup pšenice vsa razpoložljiva sredstva in naj bi se ta problem rešil na takšen način.

Nadalje je še omenil, da povzročajo na tržišču nekaj težav še tista mlinarska podjetja, ki na našem tržišču

**Predstavljamo
vam
kolektive**

V kraljestvu »visokega c«

TOVARNA ŠUMI NAJSTAREJŠA, NAJŠTEVILNEJŠA IN NAJSLAJŠA ENOTA KOMBINATA — OBCUTI SE POMANJKANJE MEHANIZACIJE PRI DELU — KRITIČNO STANJE V NEKADNJEM PODJETJU JE PRIVEDLO TOVARNO NA ROB PROPADA — Z ŽELJAMI ZA NAJBOLJŠE V PRIHODNJE — ZANIMIVE IZPOVEDI NEKATERIH DELAVCEV

Ob 1. juniju letos so dnevni listi dokončno objavili vest, da se je tovarna Šumi s tem dnem priključila h kombinatu Žito, kar se je pokazalo kot edina rešitev in možna pot v nadaljnje uspešnejše delo in življenje tega nekaj več kot 300-članskega kolektiva. V ta namen so izvedli v samem kolektivu, kot tudi v kombinatu Žito, potrebni referendum, ki je pokazal, da je nakazana smer pravilna.

Tako to pot predstavljamo bralcem našega glasila to novo delovno enoto, ki nosi brez pretiravanja naziv, da je »najstarejša, najštevilnejša in najslajša«. Vse to imam namen v nadaljevanju sestavka tudi primerno dokazati.

OD LETA 1877 DALJE

Tovarna Šumi je pred dve letoma praznovala 90-letnico svojega obstoja, odkar jo je leta 1877 ustanovil nekdanji lastnik Šumi. Tako je ena najstarejših tovrstnih industrij v Jugoslaviji, prav gotovo pa najstarejša — čeprav po času glede pripojitve najmlajša — delovna enota Žita. Tovarna si je v času svojega obstoja pridobila velik ugled doma in v svetu. Kljub temu pa je treba takoj povedati, da se ni niti pred drugo svetovno vojno in niti po njej, glede na svojo dolgotrajno tradicijo, skladno razvijala v smislu modernizacije svoje proizvodnje.

Tovarna je takoj po osvoboditvi postala družbeno podjetje s podobnim programom kot v predvojni dobi. Toda tudi po vojni ni nihče vlagal v tovarno kakšna večja družbena sredstva. Posledica tega pa je še vedno v večini

pretežno ročno delo, razen v kantitnem oddelku.

Do leta 1964 je tovarna Šumi proizvajala vse vrste kantitnih izdelkov. V tem času se je k podjetju pripojila tudi tovarna čokolade Gorenjka v Lescah kot obrat s samostojnim obračunom. Ob pripojitvi Gorenjke je obrat Šumi prenehal proizvajati vse vrste čokolade v raznih gramskih težah in je obratu Gorenjka odstopil tudi nekatere stroje za to vrsto proizvodnje.

SEDAJ ŠTIRJE ODELKI

Proizvodnja v tovarni Šumi je sedaj omejena na štiri oddelke. To so:

- kantitni, ki proizvaja vse vrste bonbonov,
- desertni, ki izdeluje, poleg oblitih in neoblitih desertov, tudi razne želeje,
- pecilni, v katerem delajo razne vafle in napolitanke — citronske, čokoladne in lešnikove, ter
- oddelek za žvečilni gumi.

Od vseh štirih oddelkov sta ustrezno mehanizirana in avtomatizirana le kantitni oddelek in oddelek za žvečilni gumi, medtem ko pri ostalih dveh prevladuje ročno delo. To pa pomeni, da ima tovar-

na v resnici določene probleme, ki preprečujejo večji proizvodni učinek, boljše možnosti za delo delavcev in seveda tudi večje uspehe pri prodaji izdelkov.

Poleg pomanjkanja mehanizacije pa v tovarni močno občutijo tudi pomanjkanje primernih prostorov za proizvodnjo. Prostorov je po številu sicer precej, vsak od teh pa ima premajhno površinsko zmogljivost. Zato niti v kantitnem oddelku, ki je glede naprav pravzaprav najnaprednejši, ne morejo uvesti linijske proizvodnje. To pa povečuje polno lastno ceno in zmanjšuje donosnost proizvodnje.

Glede na to, da je tovarna v središču mesta, se ne izplača vanjo investirati nobenih sredstev za preurejanje. Zato so že dlje časa razmišljajo o gradnji novih prostorov, toda od razmišljanja naprej še niso prišli.

MANJ ARTIKLOV

Do minulega leta je tovarna proizvajala nič manj kot 162 artiklov raznih vrst. Glede na ekonomsko stanje in donosnost ter gmojne koristi posameznih proizvodov pa je ekonomska analiza pokazala, da je približno polovica proizvodov pokazala izgubo v primerjavi s tržno ceno. Zato so se letos odločili zmanjšati število artiklov za 62, tako da sedaj proizvajajo le 100 vrst artiklov.

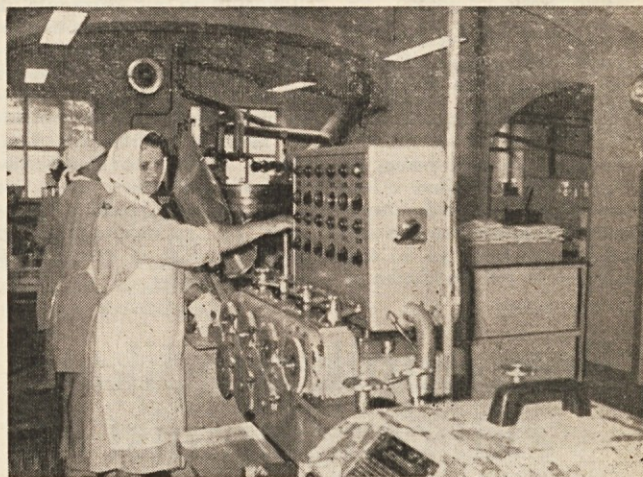
Tudi med temi proizvodi je še nekaj nedonosnih, vendar jih glede na zahtevo tržišča še proizvajajo, ker bi bila v nasprotnem primeru kolekcija proizvodov precej okrnjena.

»VISOKI C« REŠUJE

Finančni proizvodni program nakazuje, da bo tovarna v letošnjem letu izdelala 3420 ton raznih proizvodov v skupni vrednosti nad 34 milijonov novih dinarjev, od tega samo kantitni oddelek 2445 ton bonbonov v vrednosti nad 21 milijonov novih dinarjev. To kaže na razveseljivo dejstvo, da bonbone najlaže prodajo na tržišču, prav s tem pa ta proizvodnja doprinese enoti razmeroma najvišjo akumulacijo.

Glede donosnosti je trenutno najbolj problematična proizvodnja vaflov, ker je delno razumljivo, ker je pri tej proizvodnji največ ročnega dela. Podoben primer glede ročnega dela in donosnosti se pojavlja v neki meri tudi v desertnem oddelku.

V kantitnem oddelku prednjači proizvodnja bonbonov »Visoki C« in predstavlja skoraj 50 odstotkov proizvodnje vseh bonbonov v količini in vrednosti, to je okrog 1200 ton na leto. Kljub relativno precejšnji količini proizvodnje teh bonbonov pa še vedno ne morejo zadovoljiti zahtev tržišča. Zato bi bilo umestno nabavati še en zavijalni stroj, ker bi lahko s tem povečali proizvodnjo še za več odstotkov in več ton, hkrati pa zmanjšali zastoje v proizvodnji. Bonboni »Visoki C« s 5 aromami so torej zares močno osvojili jugoslovansko

Oblikovalni stroj za izdelavo trdih in trdih polnjenih bonbonov

tržišče in uživajo vsepovsod veliko popularnost.

Poleg polnjenih bonbonov se na tržišču uveljavljajo tudi razne karamele, medtem ko kupci vedno bolj odklanjajo trde bonbone — dropse. Zato v tovarni temu primerno tudi prilagajajo svoj proizvodni program.

S proizvodnjo žvečilnega gumija je tovarna začela sredi leta 1967. V prvem letu, pa tudi do sredine lanskega leta je vsa proizvodnja tega artikla na tržišču sproti pošla

jo pa samo arome in embalažni material.

V pogovoru s tehničnimi strokovnjaki sem zvedel, da pripravljajo sedaj še nekatere nove proizvode, s katerimi naj bi presenetili obiskovalce na jesenskem zagrebškem velesejmu. Med drugim tudi posebno bonboniero, ki naj bi zaradi svoje izvirnosti zadovoljila vse kupce.

Omenili pa so, da bo nujno potrebna še nabava novih strojev, tako v kantitnem oddelku, prav tako pa bi potre-

Polavtomatično strojno rezanje napolitank

in ni bilo nobenih problemov glede prodaje. V zadnjem času, zlasti pa letos po novem letu, se prodaja iz meseca v mesec slabša. Temu pa ni kriva kvaliteta, ker je ugotovljeno, da je nadpovprečna. Da prodaja ne poteka, kakor bi želeli, je vzrok v pomanjkljivi propagandi in ustvarjanju zunanjega videza embalaže, prav tako pa onemogoča boljšo prodajo tega, doma izdelanega artikla, izredno velik uvoz žvečilnega gumija iz tujine.

Omenim naj še, da uporabljajo pri izdelavi svojih proizvodov kot osnovni surovini 60 odstotkov pesnega sladkorja in 40 odstot. bonbonskega sirupa, ki sta domači surovini izredno dobre kvalitete. Ves reprodukcijski material kupijo doma, uvaž-

bovali še stroje za zavijanje in za peko, kar bi pocenilo proizvodnjo in izdelke same.

MANJ ZAPOSLENIH

Omenil sem že, da je največ mehanizacije v kantitnem oddelku in oddelku za žvečilni gumi. Zato je razumljivo, da je v teh dveh oddelkih produktivnost mnogo večja, kot v desertnem in pecilnem oddelku.

Vse delo je v prejšnjem podjetju, do pripojitve k Žitu, opravljalo 344 ljudi, od tega 195 v proizvodnji, 149 pa v režiji. Poudariti pa je treba, da v tej enoti zajema režija vse tehnične službe z oddelkovodji in vodji izmen vred. V kolikor bi bila strokovna služba, neposredno Nadaljevanje na 4. str.

Barvanje in aromatiziranje bonbonske mase je tudi ročno delo

V kraljestvu »visokega c«

Nadaljevanje s 3. strani

povezana s proizvodnjo, po sestavu neposredno vseljena v proizvodnjo, bi se število režijskih delavcev bistveno zmanjšalo.

Povedati je tudi treba, da se je — v primerjavi z lanskim letom — število zaposlenih zmanjšalo za 12 odstotkov, pri čemer pa ni bila proizvodnja niti količinsko ni-

ti kvalitetno nič prizadeta. S tem se je seveda zmanjšal mesečni plačilni sklad, povečala pa akumulacija. Čeprav je bilo letos v prvem četrtletju izplačanih, v primerjavi z zadnjim četrtletjem lani, okrog 200.000 novih dinarjev osebnih dohodkov manj, pa se je povprečni mesečni dohodek na zaposlenega kljub temu povečal za okrog 40,00 novih dinarjev.

Predsednik sindikata odličen alpinist

O sindikalni dejavnosti (oziroma dosednji nedelavnosti) v delovni enoti sva se pogovarjala s tov. Stanetom **BELAKOM**, vodjo izmene v kanadnem oddelku. Star je 29 let in oče 17-mesečne deklice. Po poklicu je strojni tehnik, pri Šumiji pa je dve leti.

Pogovor je tekkel v dveh smereh — o delu sindikata za zdaj in v prihodnje ter o visokogorskem alpinizmu, kije v prostem času za živahnega Staneta njegovo drugo življenje. Najprej sva se pogovorila o sindikatu in mi je povedal tole:

»Priznati moram, da poprej ni bilo videti, da bi sindikat sploh kaj delal. Prejšnji predsednik je konec koncev tudi na hitro odšel iz podjetja in tako tudi predal vse posle. Za zdaj moramo najprej urediti položaj. Izvoliti, oziroma kooptirati bomo morali v odbor sindikalne organizacije nekaj novih ljudi, ker so bili nekateri dosednji člani odbora premeščeni na upravo Žita.

Kljub vsemu pa smo delo sindikata oživeli in imeli od 1. maja doslej že pet sej. Program dela smo sestavili po napotkih ZSJ. Obsega pa sodelovanje s samoupravnimi organi, skrb za delavce, izboljšanje socialnega položaja delavcev, zavzemanje za pravilno obliko nagrajevanja, izobraževanje v strokovnem in ekonomskem pogledu, pravilno vodenje in usmerjanje proizvodnje, dalje rekreacijo in podobno. Športna dejavnost pri nas je skoraj neznana. Veliko je pač delavk, ki so samohranilke in

morajo doma, kjer stanujejo, tudi delati. Od njih res ni mogoče zahtevati, da bi se v prostem času športno izživljale.

Glede letnega odmora imamo na razpolago prostore v domu v Bašaniji v Istri, kjer je nekaj paviljonov. V njih

dobijo delavci najcenejše usluge, kar jih je pač mogoče dobiti.

Kot vse kaže, bomo konec koncev sindikalno dejavnost v prihodnosti le spravili na zeleno vejo, kar je naša velika želja,« je povedal ob koncu.

Pogovor je stekel na »drugtir«. V prostem času je to-

OBRATI IN PRODAJALNE

»Glavnina« nove delovne enote Šumi je v Gradišču, nasproti Drame. Tam so pisarniški prostori njene uprave in večina obratnih prostorov, ki jih zavzemajo kantitni, deserni in pecilni oddelki, medtem ko je oddelki za žvečilni gumi v Štepanji vasi in del pecilnega oddelka v Trnovem. Zraven obratnih prostorov v Gradišču so še dokaj stisnjena skladišča za surovine in gotove izdelke. Površina vseh prostorov je majhna, če pomislimo, da je v enem delu proizvodnih

prostorov še tehniški oddelki s priročnim laboratorijem, na dvorišču pa kotlarna za proizvodnjo tehnološke pare.

Kotle kurijo z mazutom, kotlarna pa je moderno in avtomatično urejena ter funkcionira brezhibno. Proizvaja zdravo tehnološko paro, ki služi za kuhanje različnih surovin in za ogrevanje v proizvodnji.

nega izdelka skoraj 1000 m dolgo pot...

Sicer pa ima delovna enota Šumi v Gradišču še svojo prodajalno skupaj z bifejem, medtem ko je poleti odprti tudi Bakhus bar na ploščadi poleg Trga revolucije. Vsi trije lokali so celo dobro obiskani. Poleg teh pa so še trgovine z bifeji tudi v treh zunanjih krajih, o čemer smo spregovorili drugje.

ZAPLETI IN ZADREGA

Javnosti v Ljubljani in drugod je že znano, da je podjetje Šumi v preteklem letu

Pogled v prodajalno Šumija v Gradišču

Skrb za higieno se vidi v lepo urejeni umivalnici in ostalih sanitarijah

variš Belak, kot rečeno — visokogorski alpinist, gorski vodnik in reševalec, učitelj smučanja in vodnik za turno smučanje. Torej cela vrsta »posraskanih poklicev«. Je član Planinskega društva Ljubljana matica in načelnik odseka za alpinizem. Že deset let je aktiven alpinist, sicer pa se s planinstvom ukvarja polnih 20 let.

— Koliko vzponov ste že opravili?

»Okrog 200. Od tega sem bil že dvakrat v Franciji. Prvič sva s kolegom preplezala 4200 m visoki Grand Jorasses, v drugi ekspediciji pa kot prva Jugoslovana 3780 m visoki Bonattijev steber v Velikem Druju. V Dolomitih sem plezal 4 smeri 6. težavnostne stopnje v skupini Drei Zinnen, v Bolgariji pa sem bil kot predstavnik Jugoslavije na alpinadi, kjer so bile zastopane vse države vzhodnega bloka, dalje Avstrija, Nemčija, Francija, Švica in Jugoslavija.

Lani sem bil na ekspediciji na Hindukuš, kjer smo zavzeli tri vrhove, kjer še ni bila človekova noga: na Lunco - I - Hawa 6895 m, na vrhu brez imena 5902 m, na Koh - I - Mianiju 5890 m. Na povratku pa smo preplezali še najvišji vrh Perzije Demavent, visok 5620 m.«

— Kaj pa uspehi doma?

»Doma sem opravil največ vzponov, saj vsako leto preplezam 10 smeri 6. težavnostne stopnje. Zadnja leta sem se lotil zimskega plezanja, ki je v alpinizmu največji dosežek plezanja. Največji uspeh sem dosegel lani s kolegom Kunaverjem in Sazonovim, ko smo preplezali v 8 dneh v viharju 1250 m visoko Severno steno Triglava po najtežji smeri Čopovega stebra. Doslej so to poizkušale zaman celo mnoge mednarodne naveze.

Lefos pozimi, pravzaprav v marcu, pa smo v treh dneh preplezali smer Rdeča zaje-da v Rakovi špici v skupini Škrlatice. Poleti nameravam opraviti še dve novi smeri 6. stopnje. Za vse to pa je treba napraviti podroben načrt in imeti zadostno količino telesne kondicije.«

— Ali tudi vzgajate druge?

»Razumljivo, saj imamo za člane v našem planinskem društvu posebne tečaje. Le-

Proizvodni prostori v Gradišču so v dveh etažah na zelo majhnih florisnih površinah. Poslopje sploh ni bilo zgrajeno za industrijsko proizvodnjo, zato je kakršna koli modernizacija nemogoča. Kako je zapleten postopek pri proizvodnji, naj pove samo podatek, da naredi na primer bonbon od surovine do konč-

tos pa sem bil en mesec tudi inštruktor za oficirje JLA in sem vodil tečaj za smučarje ter zimski alpinizem na Poljuki.«

— Kako pa uspevate finančno?

»Ta šport je izredno drag. Popolna oprema stane okrog 5000 novih dinarjev. Treba pa je še veliko samozatajevanja, dovolj denarja in tudi razumevanja odgovornih ljudi v podjetjih, da človek lahko dobi potreben dopust. Skratka, treba je biti velik idealist.«

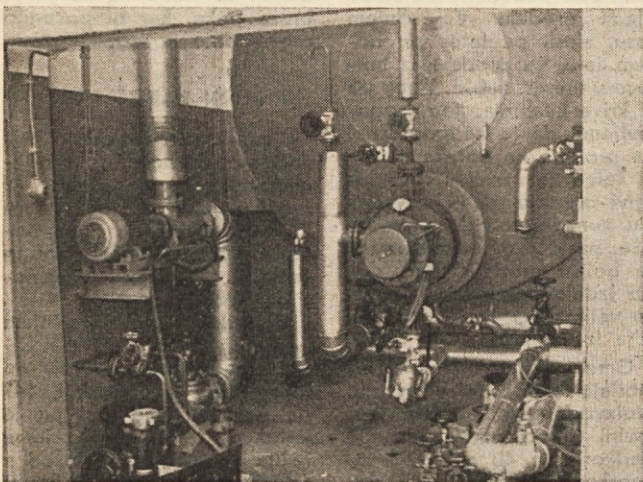
Zaželel sem mu, kot sindikalnemu delavcu in alpinistu, veliko sreče.

zašlo v težak ekonomski položaj. To so povzročila — poleg do neke mere neurejenih tržnih razmer — v glavnem notranja nesoglasja in razprtije med vodilnimi delavci podjetja.

Delavci, neposredni proizvajalci, so vodilne ljudi večkrat opozarjali na razne nepravilnosti, ki so se pojavljale. Obračali so se po pomoč tudi na mestne politične forume, zlasti na sindikat, naj bi pomagal pri razreševanju problemov. Vodstvo podjetja je imelo za pripombe kolektiva gluha ušesa vse do polletnega periodičnega obračuna za leto 1968. Tedaj je šele prišlo do spoznanja, da je treba nekaj ukreniti, ker je periodični obračun izkazoval izgubo. Zaradi tega so bili iz delovne organizacije izključeni trije vodilni delavci, med njimi pomočnik glavnega direktorja.

Nekateri so bili tedaj mneneja, da se bo položaj v prihodnje bistveno izboljšal. Razplet dogodkov pa je pokazal, da je bila to le polovična rešitev. Zato je delav-

Konec na 5. strani

Parni kotel, ki ga kurijo z mazutom, uporabljajo predvsem za celotno proizvodnjo in pa še za ogrevanje prostorov

V kraljestvu »visokega c«

Nadaljevanje s 4. strani

ski svet podjetja zahteval nadaljnje spremembe v vodstvu podjetja in za tem sprejel tudi ostavko glavnega direktorja.

Bežen prikaz o razpoloženju in vodenju podjetja potrjuje dejstvo, da so bili samoupravni organi zelo zapostavljeni. Zato ni slučaj, da je delavski svet šele februarja letos sprejemal sklepe o nabavi raznih strojev in adaptaciji lokalov za nazaj, torej za preteklo leto. Jasno torej, da samoupravni organi niso bili na tekočem z vsemi dogajanjem, da ne govorimo o investicijski gradnji in ekonomskem položaju podjetja.

POMOČ SINDIKATA

Pri reševanju prej omenjenih problemov je kolektivu v resnici veliko pomagal Mestni odbor sindikata kmetijstva, živilske in tobačne industrije kot tudi Mestna konferenca ZK Ljubljana. Tudi občinska skupščina Ljubljana Center in tedanji Mestni svet Ljubljana sta veliko prispevala, da so se začeli razčiščevati notranji odnosi, saj je komisija za družbeni nadzor izdelala zelo podrobno poročilo, ki je bilo povsem jasna slika o stanju v podjetju Šumi.

Že v januarju in februarju so predstavniki mestnih političnih forumov navezali stike s predstavniki kombinata Žito, kjer so bili prav tako mnene, da je perspektivna rešitev Šumija in celotne kandidate industrije v pripojitvi k Žitu. Predstavniki Žita so imeli za takšno reševanje tega problema popolno razumevanje. Po izdelavi enotnega programa perspektivnega razvoja Šumija v okviru Žita in ob prihodu novega v.d. direktorja je sledila vrsta razgovorov in sestankov z delovnim kolektivom. Na vseh sestankih je bilo jasno obrazloženo, v kakšne ekonomske težave je podjetje zašlo in kje so

edine možne rešitve. Novega v.d. direktorja je v tem prizadevanju — z izjemo nekaterih vodilnih delavcev — podprl celoten kolektiv. To je bilo videti tudi ob referendumu 22. marca, saj je v Šumiju glasovalo za pripojitev k Žitu 88,7 odstotka vseh zaposlenih.

ŽELJE V PRIHODNJE

Sedaj je delovna enota Šumi že od 1. junija pripojena k Žitu. Samo reorganizacijo so predvideli v dveh etapah. V prvi stopnji so pripojili že skoraj vse strokovne službe dosedanjega podjetja k upravi kombinata, v sedanji delovni enoti pa bodo ostale le službe, ki so za vodenje proizvodnje nujno potrebne.

V drugi stopnji pa se pred-

videva izdelava srednjeročnega in dolgoročnega programa razvoja celotne kandidate industrije v okviru kombinata.

Razumljivo je, da je bilo v začetni stopnji reorganizacije pri nekaterih delavcih uprave DE nekoliko nerazumevanje zaradi negotovosti glede bodoče zaposlitve. Ta nerazumevanje pa je bilo le kratkotrajna, ker je bila — z malimi izjemami — dana vsem dosedanjim delavcem možnost za zaposlitev v okviru kombinata ali DE.

V ostalem pa se celotni kolektiv delovne enote Šumi že prilagaja novim razmeram s polnim optimizmom. Pri tem se zaveda, da bo moral sam doprinesiti svoj delež k razvoju kandidate proizvodnje in celotnega kombinata Žito.

Moj pogled je optimističen

Sedanjenega v.d. direktorja delovne enote tovarne Šumi, tov. Lojzeta **PAJNICA** pozna že precejšen del kolektiva kombinata Žito, ker je kot predsednik Mestnega odbora sindikata kmetijstva, živilske in tobačne industrije Ljubljana sodeloval na posameznih občinskih zborih sindikalnih organizacij kombinata in tudi na raznih drugih sestankih. In vendar naj ga nekoliko podrobneje predstavimo.

Rojen je bil 3. maja 1922 v Zapotoku pri Ribnici kot sin malega kmeta. Opravi je šolanje na Srednji kmetijski šoli v Mariboru kot diplomirani kmetijski tehnik, ima pa priznano visoko strokovno izobrazbo.

V NOB je sodeloval od 28. maja 1942, najprej v Notranjskem odredu, nato v IX. brigadi. Med ofenzivo septembra 1942 je bil ujet in interniran na Rabu ter v Reniciju, po zlomu italijanskega fašizma pa se je

11. septembra 1943 spet priključil v NOV in bil nazadnje v komandi aerodroma v Kresincu v Beli Krajini, dokler ni bil 6. septembra 1946 demobiliziran kot kapetan v rezervi. Odlikovan je bil z medaljo za hrabrost in z redom za zasluge za narod.

Po vojni je sodeloval v političnih organizacijah kot sekretar OF Kočevje, organizacijski sekretar okrajnega komiteja ZK Kočevje in Krško, od tam pa je odšel leta 1953 v šolo v Maribor. Po končani šoli je bil tajnik okrajne zadrzne zveze v Trbovljah, za tem podpredsednik zadrzne zveze v Novem mestu, nato podpredsednik okrajne gospodarske zveze prav tam, vseskozi pa je bil tudi član predsedstva okrajnega odbora SZDL in predsedstva sindikalnega sveta v Novem mestu.

V letih 1963 in 1964 je bil vodja službe za kmetijstvo, gozdarstvo, živilsko in lesno industrijo pri okrajni gospodarski zbornici v Ljubljani in član predsedstva okrajnega sindikalnega sveta. Po odpravi okrajev je bil komercialni direktor Agrokombinata Barje in član predsedstva Mestnega sindikalnega sveta v Ljubljani. V zvezi z vso to pestro dejavnostjo je leta 1949 prejel odlikovanje III. kongresa Ljudske fronte Jugoslavije in leta 1961 red dela s srebrnim vencem.

Razgovor s tov. Pajničem je bil takle:

— Kako gledate na novo življenjsko pot Šumija?

»Na to gledam zelo optimistično, ker imam zaupanje v vodstvo kombinata, ki mi ga vliva prav njegov izreden in dinamičen programski razvoj. Prepričan sem v to, da bo koncentracija kapitala in umskih sil veliko prispevala tudi k načrtnemu reševanju in graditvi kandidate proizvodnje v okviru kombinata. Celoten kolektiv Šumija je prepričan, da bo treba tudi pri nas marsikaj spremeniti in izboljšati, naj si bo glede

razna mnenja o določenih vprašanjih.

Drugo vprašanje, ki zadeva neurejene notranje odnose, je notranja zakonodaja in njeno uresničevanje ter izvajanje. Tam, kjer niso v zakonodaji jasno opredeljene pravice in dolžnosti posameznika ali delovne enote, pride večkrat do nepotrebnih trenj in nesoglasij. Zato menim, da morajo sindikalne organizacije prav tedaj, kadar se pripravljajo novi statuti in ostali pravilniki, tesno sodelovati s samoupravnimi organi z jasno opredeljenimi stališči in predlogi.

— Kaj pa vprašanje ob-

»Znano mi je, da se v nekaterih kolektivih, zlasti večjih, medsebojni odnosi precej zaostrejejo. Menim, da je za to več vzrokov. Naštel bi le pglavitne. V današnji stopnji družbenega razvoja samoupravljanja želijo biti delovni kolektivi o vseh dogajanjih natančno informirani, kar je tudi prav. Zato službi informacij pripisujem velik pomen, zlasti še glede neposrednega informiranja prek raznih sestankov in razgovorov. Praksa je pokazala, da je informacija te vrste najučinkovitejša, ker se lahko takoj razčiščejejo

jektivne kritike in odprte polemike?

»Z objektivno kritiko, naj si bo to na sestankih ali prek sredstev informacij, soglašam in jo podpiram. Seveda imam pri tem v mislih, naj tisti, ki poda kritiko glede določenih zamisli, hkrati izraža tudi svoje ideje in poda nasprotno predlogo v razpravi ali v sredstvih informacij. Nikoli se pa nisem strinjal s kritiziranjem, ki pa se v današnjem življenju precej pojavlja. Zato sem mnenja, da je treba med tema dvema vprašanjema potegniti jasne ločnice, kaj je kritika in kaj je kritiziranje.

Tudi v pokoju brez miru

Z vodjo desertnega oddelka, tov. Jelko **TRAVNIKOVO**, sem utegnil navesti pogovor tik pred nje-

nim odhodom v pokoj. Po 32 letih neprekinjenega dela pri Šumiju je 1. julija leta 1964

Konec na 6. strani

Velika utesnjenost se kaže tudi v skladiščih gotovih izdelkov

Vse o rojstvu „visokega c“

Glede na to, da na drugem mestu pišemo o tem, kolikšnega pomena je v DE Šumi sedaj proizvodnja in prodaja bonbona »Visoki C«, je pač treba malo podrobneje pojasniti, kako je prišlo do njegovega »rojstva«. O tem je tekkel razgovor s tovarišem Bojanom RAKOM, inženirjem tehnologije, ki je bil do prireditve tehnični direktor Šumija, kjer dela 4 leta, medtem ko je v konditorski proizvodnji že 11 let.

O sebi ni hotel nič dosti govoriti, bolj pa se je razvnel, ko sva govorila o tehnologiji dela v tej delovni enoti, sploh pa o »Visokem C«, katerega »oče« je pravzaprav bil on. Pripovedoval je takole:

»Tovarna Šumi je sprva, nekaj časa nazaj, začela izdelovati bonbone, polnjene z alkoholom, ki pa seveda niso bili primerni za najširše odjemalce, otroke. Nastal je celo spor, ker so postali zaradi teh bonbonov na primer otroci v Novem Sadu vinjeni. Zato so prodajo teh bonbonov začasno tudi prepovedali in jih kasneje začeli prodajati pod oznako »ni za otroke«. Seveda je začela — zaradi vseh teh pojavov — prodaja teh bonbonov izredno zastajati.

Začel sem razmišljati o novi vrsti bonbonov, ki bi bili zanimivi za kupce, da bi jih zadovoljili. K sodelovanju sem

povabil inž. Minko Grablovičev in tov. Jožeta Dežana, zelo izkušena sodelavca. Za nalogo smo si zastavili štiri osnovne zahteve: visoko kvaliteto, po videzu prikupen izdelek, nizko ceno in dobro

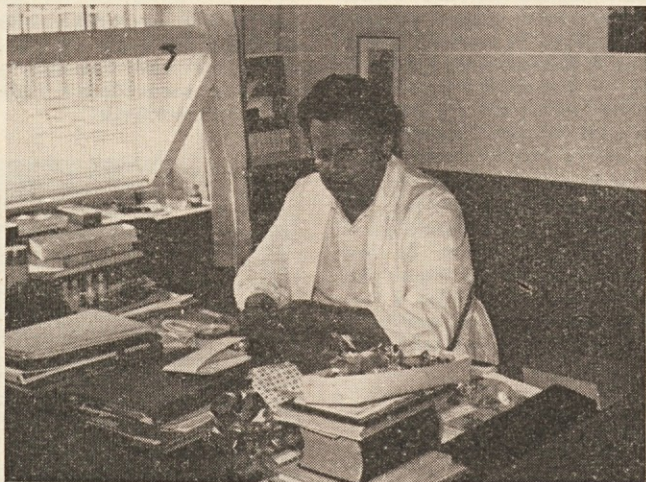
izvodnja, je »Visoki C« tako rekoč čez noč osvojil trg. V prodajo smo ga dali jeseni leta 1967, lani pa je proizvodnja dosegla že čez 1000 ton, tako da je začelo že celo primanjkovati papirja za

klasični način. Stroji, ki bonbone zavijajo, imajo dvakrat večjo zmogljivost, ko so jo imeli prejšnji stroji.

V nadaljnjem razgovoru je bilo moč razbrati, da je začetna zamisel sicer potrebovala vsestranski študij glede na to, da bi zadovoljili kupce. Treba je bilo rešiti vprašanja glede proizvodnih naprav, novih receptur, embala-

že, kreacij načina zavijanja ter vrste drobnih stvari, ki se pojavijo ob uvajanju novega proizvoda.

Na kraju naj povem, da je »Visoki C« dobil za kvaliteto letos na velesejmu v Zagrebu srebrno medaljo in diplomu, bil pa je tudi edini jugoslovanski bonbon, ki je bil razstavljen na razstavi Interpack v Düsseldorfu.

Inž. Bojan Rak s svojimi sodelavci je zasnoval »Visoki C«, ki je iskan bonbon

reklamo. Vse to naj bi skozi reklamo približali kupcu. In vse te štiri pogoje smo zelo posrečeno rešili. Seveda pa je bilo treba za to vrsto bonbona uvesti popolnoma novo tehnologijo in nove stroje.

Priprave, ki smo jih vsi trije izvedli, so v redu potekale, in ko je za tem stekla pro-

zavijanje. Tako je začela ta vrsta bonbona že lani praktično reševati ekonomski položaj podjetja.

Letos prihaja naročil vsak mesec že za nad 100 ton in se »Visoki C« prodaja ponekod celo brez kakršnekoli reklame.

Inž. Rak je nadalje pojasnil nekatere značilnosti glede tega bonbona:

»Pri proizvodnji bonbona uporabljamo najboljše naravne surovine, zraven pa vitamin C. Bonboni so izdelani v različnih aromah. Njihova prednost pa je, da imajo odlične organoleptične lastnosti, okus, aromo, barvo in zunanji videz. Vsak bonbon te vrste je v ustih lahko in prijetno topljiv, dodatek sadnih sokov in marmelade pa učinkuje zelo osvežujoče.

Velika prednost glede cenenosti teh bonbonov je, da so zaviti na najšodobnejši način. Vsi so povsem hermetično in higiensko zaprti, zavijanje pa je kljub vsemu trikrat cenejše, kot na prejšnji

Prva seja sveta DE Šumi

Svet delovne enote Šumi, ki je bil izvoljen 30. junija, je imel 12. julija že svojo prvo sejo, na kateri se je konstituiral in imenoval tudi ustrezne komisije v smislu zakonodajnih aktov samoupravnih organov kombinata Žito.

Na seji, ki so jo obiskali tudi nekateri vodilni delavci kombinata, so udeleženci razpravljali tudi o petmesečnem zaključnem računu ter o kadrovskih zadevah.

IZVOLITEV PREDSEDNIKA IN KOMISIJ

V svet delovne enote so bili izvoljeni Jelka Ahac, Zvone Bah, Antonija Benčina, Marjeta Bergman, Jože Dežan, Izidor Florjančič, Peter Ivanovič, Francka Jakše, Draga Košir, Tomo Petrač in inž. Bojan Rak. Le-ti so iz svoje srede z javnim glasovanjem izvolili za predsednika tov. Izidorja Florjančiča, ki je bil predlagan po sporazumu med predstavniki sindikalne organizacije, mladinskega aktiva in sekretariata ZK. Za tem so člani sveta izvolili še sedem komisij, in sicer:

— komisijo za osebne dohodke (predsednik Stane Belak in 4 člani),

— komisijo za ugotavljanje kršitev delovnih dolžnosti (predsednik Zvone Bah in 2 člani),

— komisijo za oceno delovnih sposobnosti (predsednik Jože Dežan in 2 člani),

— komisijo za izobraževanje (predsednik Darinka Fekonja in 2 članici),

— komisijo za razpis delovnih mest (predsednik Marjeta Bergman in 2 člani),

— komisijo za stanovanjska vprašanja (predsednik Rezka Carpani in 2 članici) ter

— komisijo za tehnično zaščito in varstvo (predsednik inž. Bojan Rak in 2 člani).

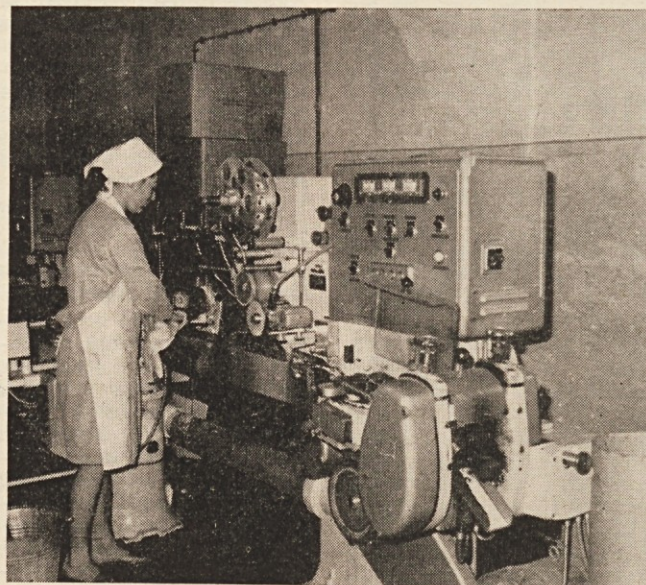
Sledila je razprava o petmesečnem zaključnem računu. O tem je najprej govoril tov. Stane Aljančič, direktor gospodarsko računsko službe kombinata, ki je opozoril, da je bilo v zaključnem računu za leto 1968 prikazanih 35 milijonov dinarjev dobička, po natančnem pregledu pa je bila dejanska ugotovljena izguba. Za tem je navedel še več ugotovljenih pomanjkljivosti, ki pa so bile nato odstranjene. To je bilo napako (previsoko) vrednotenje zaloge žvečilnega gumija, odvečna nekurantna embalaža, nerazčiščeni odnosi s podjetjem Cobex in neredna likvidacija računov. Ko je bila bilanca popravljena in urejena, se je pokazala tudi dejanska izguba. Sedaj pa je v petmesečnem zaključnem računu že izkazanih 21 milijonov dinarjev dobička.

Svet je nato sprejel sklep o ustanovitvi nove komisije, ki naj bi odpisala preostalo embalažo in nekvalitetno blago.

PROIZVODNJA IN PRODAJA

Ugotovili so še, da bo morda ob polletni bilanci uspeh nekoliko slabši kot sedaj, ker bo treba urediti še nekaj zastarelih stvari.

Glede proizvodnje so bili mnenja, da je do 31. maja potekala normalno, težave pa so se pojavile ob nabavi nekaterih surovin in embalaže iz uvoza. Zaradi teh in

To je Miniwrap zavijalni stroj, namenjen za zavijanje bonbonov Visoki C in Milka

Tudi v pokoju brez miru

Nadaljevanje s 5. strani
tos odšla v zaslužni pokoj. Petdesetletna izkušena delavka ima v sebi še dosti vedrine, pa tudi delovnega zanosa, zato je bil sicer kratek razgovor z njo tembolj živahen in zanimiv.

Rojena je bila v Višnji gori, v podjetje Šumi pa je prišla leta 1937, stara 18 let kot delavka; šele po drugi svetovni vojni pa ji je bilo omogočeno, da je obiskovala ustrezne tečaje in postala kvalificirana delavka konditorske stroke. Preden je odšel prejšnji mojster v desertnem oddelku v pokoj, je obiskovala enoletno konditorsko šolo v Zagrebu ter po uspešno opravljenih izpitih in diplomskem delu postala mojster in vodja desertnega oddelka.

»Vse svoje življenje sem posvetila tej stroki, ki me je veselila. Zato sem vse delo in naloge jemala zelo resno. Jasno pa nisem zanemarjala še ostalih dolžnosti v podjetju, saj sem bila ves čas izmenoma član samoupravnih organov ali sindikalnega odbora,« je v uvodu povedala.

— **Kakšno pa je stanje v vašem oddelku?** sem jo povprašal.

»Leta 1956 je znašala proizvodnja 170 ton letno pri 30 zaposlenih, leta 1960 že 308 ton pri 50 zaposlenih, sedaj pa okrog 560 ton pri 70 zaposlenih. Delo opravljajo po večini žen-

ske, ki delajo ročno. Nujno bi bila potrebna mehanizacija, da bi delo poenostavili, izdelki pa bi se s tem pocenili. Sicer pa se kolektiv našega oddelka med seboj razume in je sodelovanje med vsemi nemoteno.

— **Kaj vas zadovoljuje pri delu?**

»Zadovoljuje me, če gredo izdelki našega oddelka hitro v prodajo, ker to pomeni naš zaslužek in kruh. Če pa to blago ostaja na zalogi več časa, izgubi na kvaliteti in ni več privlačno za kupce.

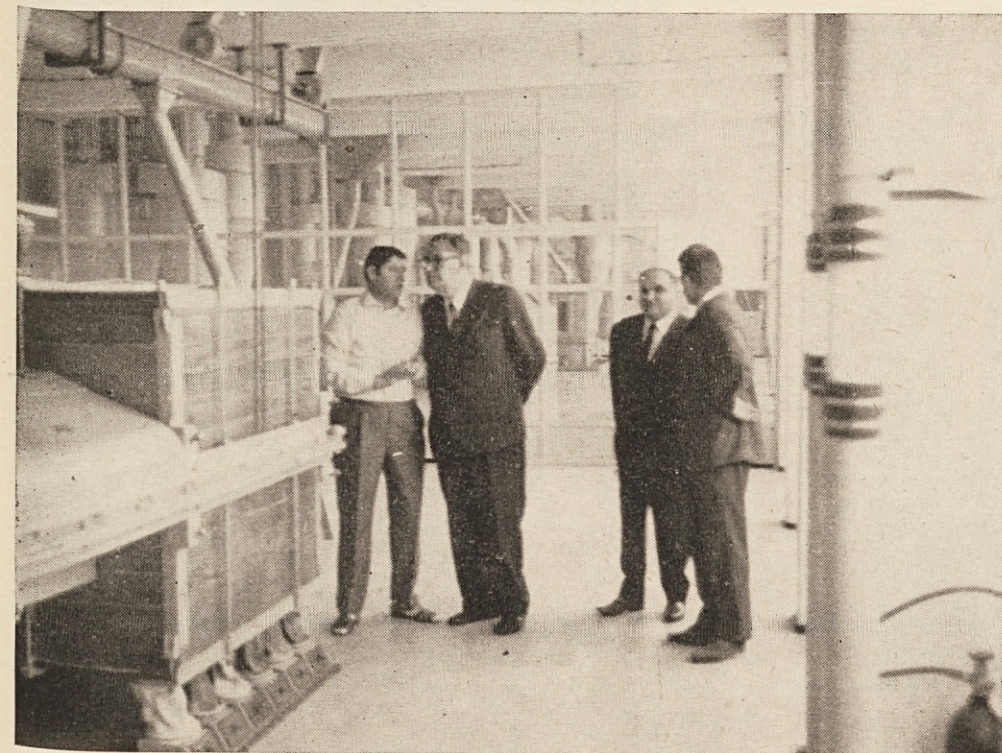
— **Kako gledate na priključitev Šumija k Žitu?**

»To priključitev gledam z veliko simpatijo. Mislim, da je bila to naša edina rešitev, in želim, da bi naša konditorska industrija pod novimi pogoji v prihodnje kar najbolj prosperirala.

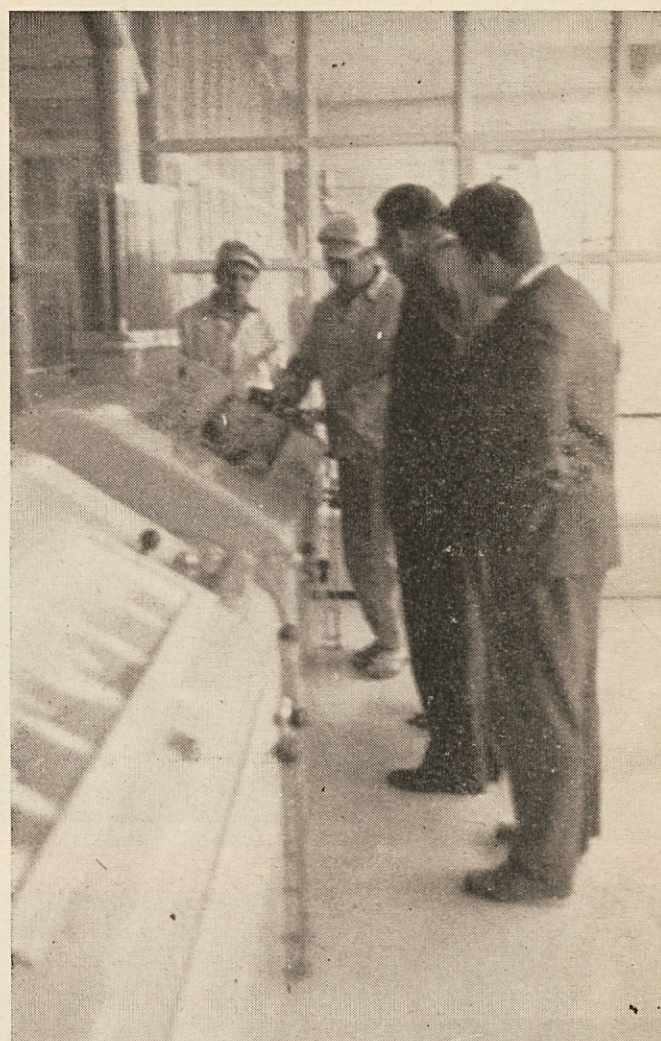
— **In še: kako boste preživljali čas svojega pokoja?**

»Zelo rada berem knjige in hodim na sprehode. V načrtu pa imam, da bom šla na razna potovanja po svetu. Povsod bom ogledovala proizvodne konditorske industrije in, če bo kakšna novost na tem področju ustrezala, bom primerke prinesla v tovarno, da bi ga osvojili v proizvodnji,« je zaključila vedra tov. Jelka, ki bi ji človekraje odšel — glede na zunanji videz in živahnost — nekaj let ali pa celo desetletje, kot pa verjel, da je že »srečala Abrahama«.

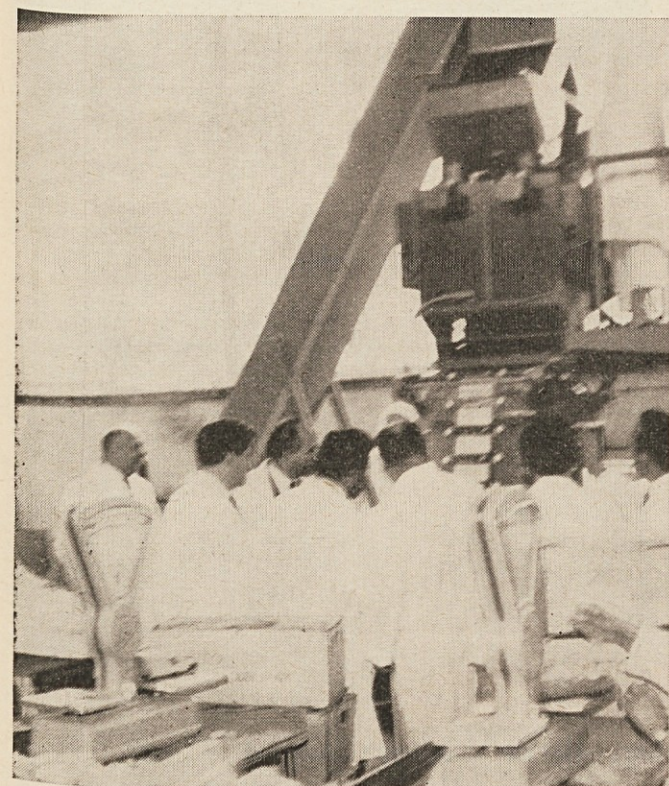
Obiski v kombinatu

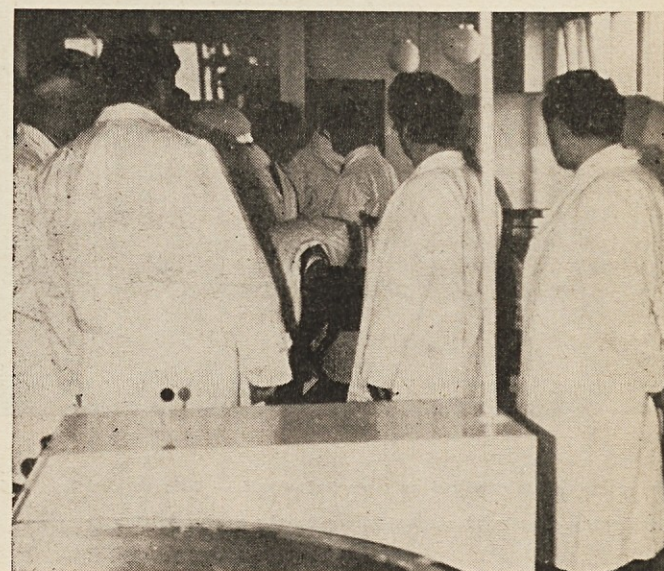
Zgoraj: Glavni direktor tolmači tov. Leskovšku delovanje naprav v mlinu
Desno: Tov. Leskovšek opazuje delo mlinarjev

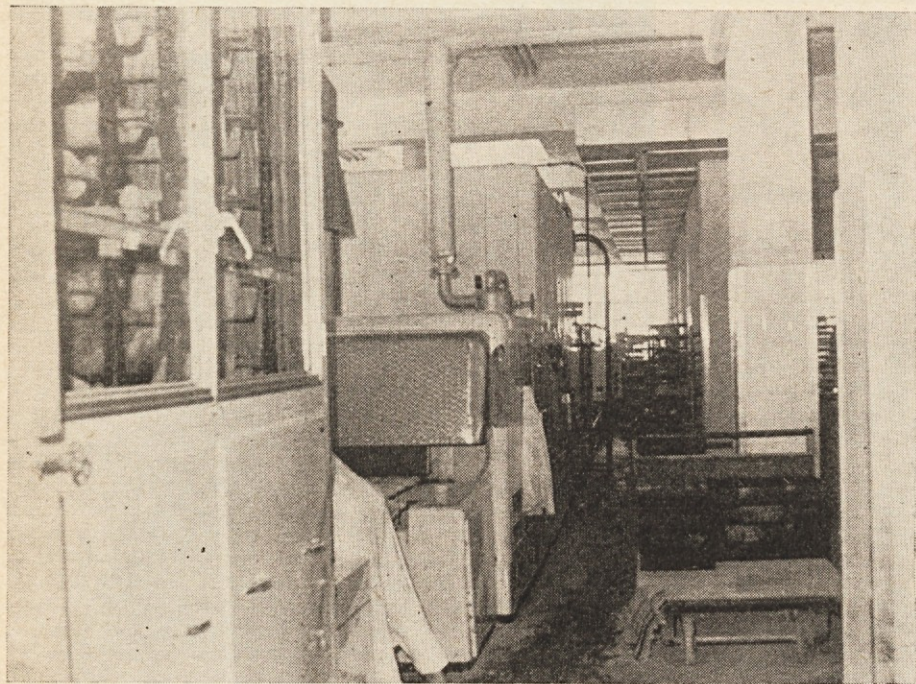
Levo: Sindikalni funkcionarji na ogledu v Pekafelah
Spodaj: Pogovori sindikalnih funkcionarjev z Žitovci

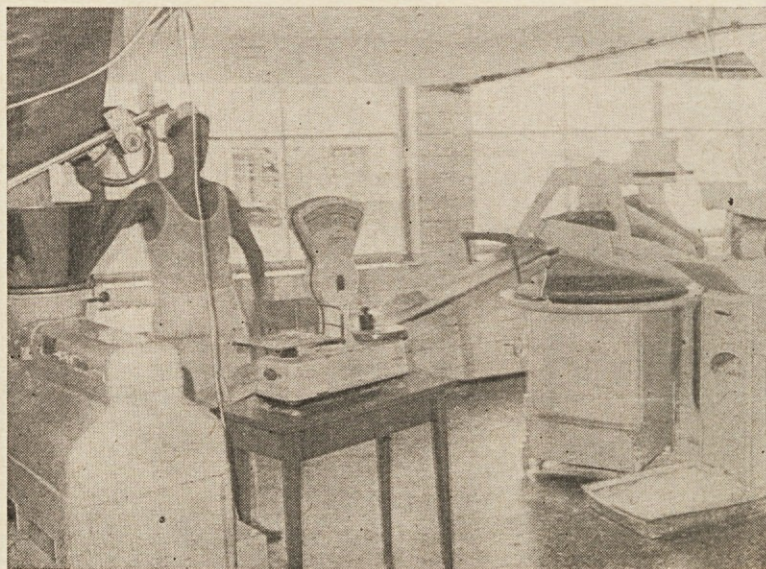
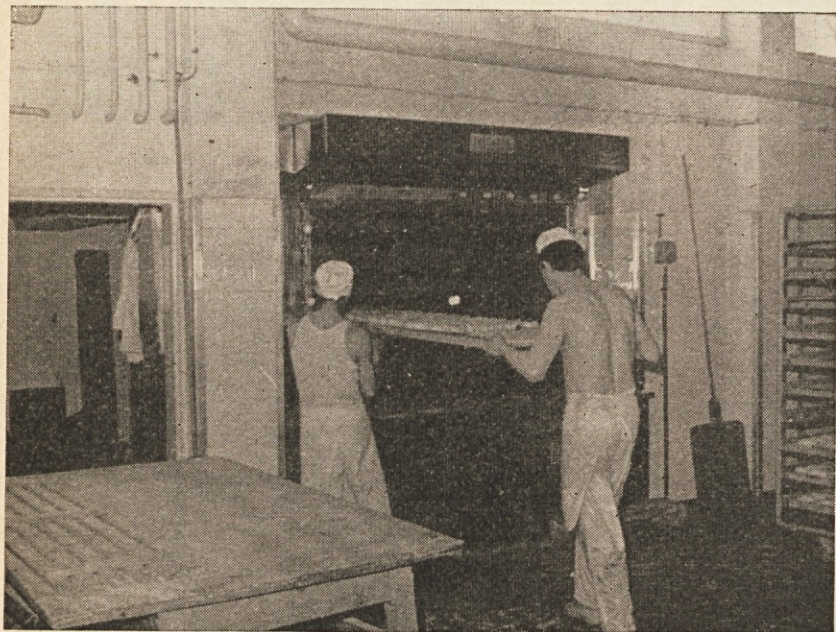
Levo: Sindikalni funkcionarji gredo v obrate
Spodaj: Ogled pekarnе na Šmartinski

V Kranju po novem

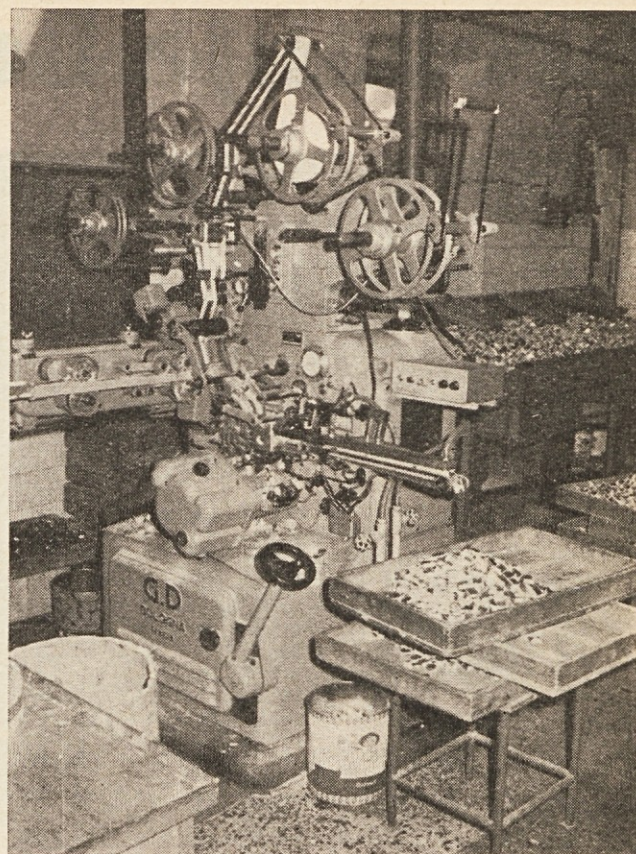

Spodaj: Pogled na delilni in okrogli oblikovalni stroj, ki ga upravlja en človek

Od zgoraj navzdol: Pogled na novo tračno peč — Delo narezovalcev kruha — Delo pri statični peči — Desno od zgoraj: Delo pri traku pred vzhajalno komoro — Kruh gre iz tračne peči do odlagalca pri ekspeditu

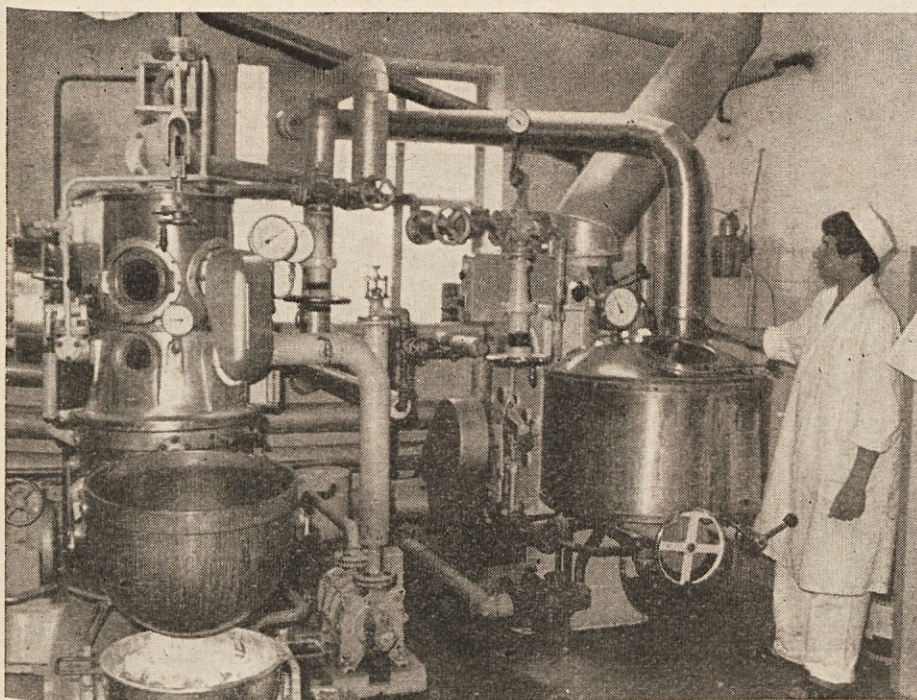
ŠUMI v objektivu

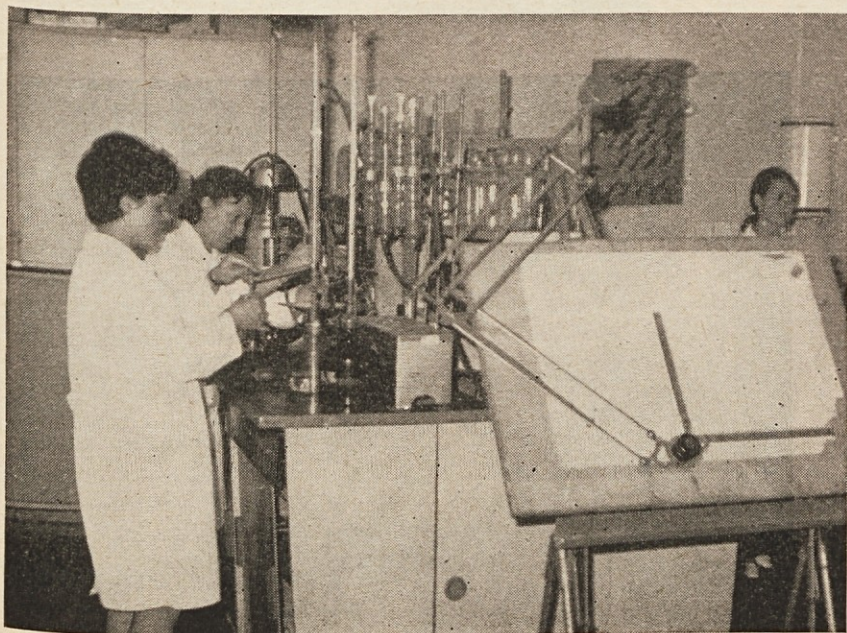
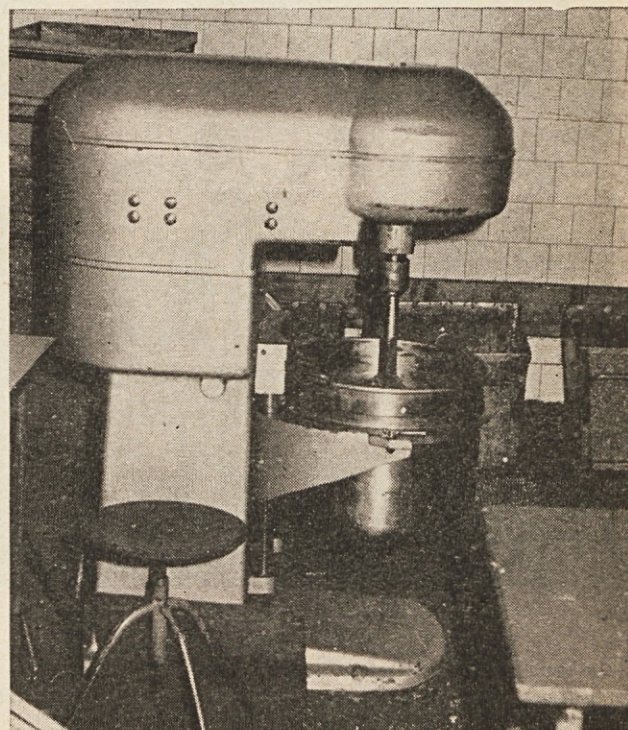
Levo: Bakhus bar Šumija je zelo obiskan

Zgoraj: Oblikovalni in zavijalni stroj za karamele

Spodaj: Mešalec za pripravo polnil za napolifanke in pecilne izdelke

Zgoraj: Vakuum kofel za kuhanje bonbonske mase — Spodaj: Priročni laboratorij — Spodaj desno: Tujci radi obiščejo trgovino Šumija v Gradišču

Srečanje borcev

Od zgoraj: Vodji tekem lov. Markelj in Košak — Najboljši strelci Rojc, Jemc, Vrenjak (Domžale), kozle je pa streljal Srebotnjak (Kranj) — Strelci se pripravljajo na nastop

Od zgoraj navzdol: Vsakoletni pogovor borcev o problematiki — Pri kotlu z golažem in polento se je zbrala dolga vrsta — Zelo zagrizen boj balinarjev Pekatet in ženske vrste

Prva seja sveta De Šumi

Nadaljevanje s 6. strani
še nekaterih vzrokov je bil dosežen petmesečni program le z 99,9 %. Nad 100 odstotkov sta dosegla pro-

gram le kandidate in desertni oddelek, pod 100 % pa pecilni in oddelek za žvečilni gumi.

Prodaja je bila v januar-

Bife pospešuje prodajo

V Gradišču, kjer je uprava delovne enote, deluje od leta 1965 tudi bife za stoječe goste. Bife je kar precej obiskan, zato me je zanimalo, kakšen je promet. O tem sta spregovorila tov. Hilda ZELNIKOVA, strežnica in tov. Franc HAFNER, vodja komercialne službe Šumi.

V bifeju dobijo gostje lahko brezalkoholne in alkoholne pijače, razen vina, dalje kavo, čaj, kakao, razne djuse in pivo. Promet je zelo velik in živahen.

»Največ prodamo kave, pozimi celo od 1500 do 2000 skodelic dnevno, poleti pa gredo v prodajo najbolj brezalkoholne pijače in razni sadni djusi,« je povedala tov. Zelnikova.

Na vprašanje, kateri gostje bolj prevladuje-

samo trgovina, v kateri prodajajo svoje izdelke vseh vrst, od bonbonov, do vaflov, napolitank in čokolade. Trgovino obiskujejo v veliki meri, zlasti v sezoni, tudi številni tujci, ki proizvede Šumi zelo cenijo.

»Po odprtju bifeja so se razmere glede prodaje bistveno spremenile,« je nadaljeval tov. Hafner, »poprej je imela trgovina mesečno 30.000 do 40.000 novih dinarjev prometa, po odprtju bifeja pa se je promet skupno povečal na 130.000 do 140.000 novih dinarjev mesečno. Od tega ima bife 30.000 do 40.000 dinarjev, trgovina pa kar 100.000 dinarjev, kar pomeni povečanje prometa za več kot sto odstotkov samo v trgovini, ne glede na to, da so se cene med-

ju zelo majhna, ker so nastale velike težave pri sklepanju pogodb. V naslednjih mesecih se je prodaja izboljšala. Tudi v trgovini na drobno niso bili doseženi zadovoljivi uspehi in je vseh 5 poslovalnic ustvarilo ne nekaj nad 760 N dinarjev dobička.

Razčiščevanje zadev za nazaj je v veliki meri vplivalo na petmesečni uspeh. Pri tem so bili doseženi zadovoljivi rezultati, kar daje spodbudo za naprej. Seveda pa bo treba stremeti, da bo enota, kljub poletnim »nesezonskim« mesecem, dosegla svoj program ali pa ga celo presegla. Odpraviti bo treba napake v nabavni službi ter v proizvodnji izkoristiti vse zmogljivosti, da bo realizacija večja, kar pomeni možen uspeh.

POGLED V PRIHODNOST

Glavni direktor Puterle je nato omenil, da bo treba delati v prihodnje v glavnem na urejanju razmer v tovarni, boriti se bo treba za tržišče in stremeti za gradnjo novih obratnih prostorov tovarne. Šumi si bo moral še širše pridobiti tržišče.

Pri tem bo treba imeti jasno sliko, kaj kupci želijo — nove artikule, kvalitetne proizvode, solidno embalažo, sploh pa povečati proizvodnjo bonbonov »Visoki C«. Zazelel je, da bi Šumi zaživel v novih boljših perspektivah.

Za tem je svet DE sprejel sklep o potrditvi petmesečne bilance in poslovnega poročila dosedanjega podjetja Šumi za čas od 1. januarja do 31. maja 1969.

Sledilo je poročilo o kadrovskih spremembah, ki so nastale v zvezi z reorganizacijo strokovnih služb in sistemizacijo delovnih mest. Nekaj delovnih mest je bilo ukinjenih, nekaj pa na novo uvedenih. Zato bodo poizkušali nekaterim tudi pomagati pri iskanju nove zaposlitve.

DOPISUJTE

V GLASNIK!

Svet DE je nato predlagal za novega direktorja DE Šumi tov. Alojza Pajniča, za šefa priprave proizvodnje — tehnologa pa inž. Bojana Raka.

Ob koncu je tov. Kosovel, ki odhaja v okviru kombinata na novo delovno mesto, podal še komercialno problematiko, nakar je tov. Pajnič poudaril velike zasluge, ki jih je imel tovariš Kosovel za utrjevanje vezi med komercialno in proizvodnjo.

Obravnali so še nekaj drobnih stvari in nato sejo zaključili.

Izdaja Živilski kombinat »ZITO«, Ljubljana, Šmartinska c. 154. Ureja uredniški odbor — odgovorni urednik Janez Slovinc. Naklada 1500 izvodov — Kličej ČZP Ljudska pravica, Ljubljana — Tisk Železniška tiskarna v Ljubljani

S priključitvijo zadovoljne

Priložnost je nanese, da smo napletli kratek, bežen razgovor z eno najstarejših, še aktivnih delavk, z vodjo obilnega stroja v desertnem oddelku, tov. Nežko NOVAKOVO. V podjetju je že 14 let, torej pozna problematiko dela. Razgovor je stekel v telegrafskem slogu takole:

— Kakšno je vaše gledanje na razvoj podjetja oziroma enote?

»V letih, odkar sem za-

položaj in se je pojavil velik zastoj. Na drugi strani pa čutimo nujno potrebo po mehanizaciji dela, s čemer bi prihranili marsikatero naporo, menim pa, da bi se istočasno tudi povečala prodaja naših proizvodov. V desertnem oddelku delamo namreč večinoma ročno.«

— Kako živite v kolektiv?

»Če govorim za naš oddelek, moram reči, da imamo medsebojne odnose urejene zelo dobro. Delo poteka v redu, ker je med nami pravilno razumevanje in druga drugi pomagamo. Disciplina je zadovoljiva in vse gre v redu.«

— Vaše mnenje o priključitvi k Žitu?

»Delavke gledamo na priključitev z dobrega vidika in upamo, da bo šlo v prihodnje vsem še bolje. Seveda se čez noč ne moremo nadejati temeljitih preobratov.«

— Kaj pa z mlajšimi, ki prihajajo?

»V začetku je z vsemi težko. Kasneje pa se privadijo. Starejše delavke jim v največji možni meri vse poizkušamo pravilno prikazati. Če pa katera dela nikakor ne dojame, jo izloči sam potek proizvodnje.«

poslena v Šumiju, se je podjetje zelo razširilo in je napredovalo vse dotlej, ko je nastal v preteklem obdobju precej kritičen

Referendum

Delavski svet živilskega kombinata Žito je na zasedanju 31. marca sklenil, da se razpiše in opravi referendum o pripojitvi tovarne bonbonov, čokolade, peciva in desertov Šumi Ljubljana k živilskemu kombinatu Žito Ljubljana in v zvezi s tem na zasedanju dne 28. aprila določil, da se referendum opravi dne 26. maja.

Referendum je bil izveden v posameznih delovnih enotah v skladu z določili statuta Žita Ljubljana.

Komisija za izvedbo referenduma, po pregledu celotnega glasovalnega mate-

riala ugotavlja, da je bil referendum v redu opravljen.

Na podlagi izida referenduma komisija za izvedbo referenduma ugotavlja, da se je delovna skupnost živilskega kombinata Žito odločila za pripojitev tovarne bonbonov, čokolade, peciva in desertov Šumi Ljubljana s 1. junijem 1969 k živilskemu kombinatu Žito Ljubljana, ker je za to glasovala večina delavcev v kombinatu.

Rezultati glasovanja po posameznih delovnih enotah so naslednji:

Delovna enota	član.	kolek.	udel.	na ref.	glas.	za	glas.	proli	oprav.	ods.	neopr.	ods.	nevel.	glas.
		%	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%
1. Uprava	139	100	135	97	108	80	26	19	4	3	—	—	1	1
2. Ljubljana	86	100	77	90	65	84	12	16	9	10	—	—	—	—
3. Trgovina	47	100	46	98	43	93	3	7	1	2	—	—	—	—
4. Pekafefe	65	100	54	83	53	98	1	2	11	17	—	—	—	—
5. Pek. Šmartinska	126	100	113	90	99	88	12	11	13	10	—	—	2	1
6. Pekarna Samova	79	100	72	91	62	86	7	10	6	8	1	1	3	4
7. Gorenjska	118	100	116	98	95	82	21	18	2	2	—	—	—	—
8. Pekarna Kranj	75	100	71	95	46	65	24	34	4	5	—	—	1	1
9. Domžale	58	100	57	98	56	98	1	2	1	2	—	—	—	—
10. Vrhnika	38	100	38	100	35	92	3	8	—	—	—	—	—	—
11. Pekarna Kočevje	31	100	31	100	26	84	4	13	—	—	—	—	1	3
12. Pek. Novo mesto	54	100	52	96	46	88	3	6	—	—	2	4	3	6
13. Dolenjska	13	100	12	92	11	92	1	8	1	9	—	—	—	—
14. Pekarna Metlika	10	100	9	90	9	100	—	—	1	10	—	—	—	—
15. Pekarna Tržič	25	100	23	92	23	100	—	—	2	8	—	—	—	—

Skupaj 964 100 906 94 777 86 118 13 55 5 3 1 11 1

jo — mlajši ali starejši — in kako se vedejo, je dejala:

»V lokal prihaja pretežno mladina, seveda pa ne manjka tudi starejših gostov. Vsi se primerno vedejo in ni bilo še nobenega primera, da bi bilo treba zaradi neprimernega vedenja ali morebitnih izgrediv posredovati.«

Ko sem jo še vprašal, kako se pri tem delu počuti, je odvrnila:

»Sicer sem zelo zadovoljna, ker imam stabilen stik z ljudmi in mi delo ugaja, kar popestri delovni dan, žal pa nas je v bifeju premalo, pa tudi plače so nekoliko skromne.«

V pogovor je posegel tudi tov. Hafner, ki je povedal, da je bila v Gradišču do leta 1965

tem povečale.«

Vzrok je tudi v tem, da sedaj mnogi kupci prihajajo raje v trgovino, ker si mimogrede lahko v bifeju privoščijo tudi kakšno okrepčilo ali osvežujočo pijačo.

No, zunaj na ploščadi, pa deluje Bachus bar, ki je seveda odprt le v poletni sezoni. Tudi tam je bilo opaziti velik vrvež, zlasti mladih ljudi in tujcev, saj ta bar predstavlja v Ljubljani neko posebnost, ki zaradi okusne urejenosti ter velike izbire pijač in drugih privlači mnogo gostov.

Na koncu naj še pomeni, da ima DE Šumi slične bifeje poleg svojih trgovin urejene tudi v Novi Gorici, Kamniku in Velenju.

PREDLOG

REORGANIZACIJE SKUPNIH SLUŽB ŽIVILSKEGA KOMBINATA ŽITO TER DELOVNIH ENOT ŠUMI LJUBLJANA IN GORENJKA LESCE

Položaj, ki je nastal ob pripojitvi podjetja Šumi z obratom Gorenjka k Živilskemu kombinatu Žito, zahteva reorganizacijo skupnih služb kombinata zaradi dodatnih nalog, ki se postavljajo pred strokovne in operativne službe.

Prav tako zahteva reorganizacijo izpopolnjen razvojni program kombinata Žito, ki bo predvidoma uresničen do leta 1975 in se sedaj postavlja v vsej svoji širini kot bodoča delovna naloga pred celotni kolektiv kombinata.

Zato je posebna strokovna komisija dobila nalogo, naj razčisti in preuči nov razvojni program kombinata Žito in napravi predlog reorganizacije skupnih služb zaradi pripojitve novih delovnih enot Šumi in Gorenjka.

Predlog reorganizacije objavljamo v skrajšani obliki in v glavnih, najnujnejših odstavkih.

A. RAZVOJNI PROGRAM KOMBINATA ŽITO

Z vidika razvojnega programa je strokovna komisija obdelala v okvirnih obrisih vse nadaljnje možnosti, v katerih panogah naj kombinat Žito v bodoče še razvija novo proizvodnjo, izpopolnjuje že obstoječo proizvodnjo in panoge, kjer je razvojni program dosegel svojo končno stopnjo.

V razvojnem programu kombinata Žito, ki bo trajal do leta 1975, so zajete naslednje panoge:

- mlinarstvo,
- pekarstvo,
- testeninarstvo,
- konditorstvo,
- otroška in dietična prehrana,
- trgovina in skladišča,
- jušne zakuhe.

Nekoliko podrobneje naj razložimo pomen dveh novejših panog, to sta:

KONDITORSTVO

V konditorstvu je bil že s pripojitvijo podjetja Šumi k živilskemu kombinatu Žito narejen ogromen korak h gospodarni ureditvi delovne sile in s tem so bile podane nove možnosti za nadaljnji razvoj te vrste industrije v okvirih kombinata Žito. V 1. stopnji je potrebno poiskati najboljše organizacijske rešitve z novimi metodami dela in dodatno opremo, ki pogojuje gospodarnost tehnologijo.

V 2. stopnji razvoja je potrebna gradnja novega objekta, kjer bo združena vsa konditorska proizvodnja, razen čokolade, ki bo še nadalje ostala na Lescah.

V okviru konditorske industrije bi se razvile naslednje vrste proizvodnje:

- mehko pecivo,
- vafelj izdelki,
- konditorski izdelki,
- čokoladni desertni izdelki,
- čokoladne tablice ter obilne mase.

OTROŠKA IN DIETIČNA PREHRANA

Za razvoj tovrstne industrije potekajo že dogovori in sklepanje pogodb z inozemskim podjetjem, kjer bi prišlo do uporabe njihove tehnologije in sodelovanja v okviru mešane družbe.

B. REORGANIZACIJA SKUPNIH SLUŽB IN PRIKLJUČENIH DELOVNIH ENOT

a) Reorganizacija skupnih služb

Z vidika reorganizacije skupnih služb v okviru kombinata Žito ter reorganizacije pripojenih DE Šumi in DE Gorenjka je strokovna komisija temeljito preučila vse možnosti, da bi našla najgospodarnost rešitev za nemoteno poslovanje od združitve dalje, s tem da bi odpadla nepotrebna delovna mesta v DE Šumi in DE Gorenjka.

S predlagano reorganizacijo bo prišlo do zmanjšanja delovne sile za 35 ljudi v režijskih službah, ki izhajajo iz združitve naslednjih služb:

- finančno gospodarske,
- komercialne,
- ekonomsko razvojne,
- tehnično proizvodne,
- pravne,
- socialno kadrovske in
- službe za informacije.

V okviru skupnih služb je prišlo do posameznih premikov in razčiščenja glede linijskih in funkcionalnih vezav posameznih služb. Ti premiki izhajajo predvsem iz bodočih nalog, ki se postavljajo pred te službe, in pa najsmotnejše povezave z odvisnimi službami v organizacijskem sestavu.

Največje spremembe so nastale v ekonomsko razvojni službi, ki izgubi status štabne službe. V okviru te službe se oblikujejo trije oddelki, in sicer:

- razvojno raziskovalni,
- analitsko načrtovalni,
- oddelk za raziskavo trga (konjunktura in marketing).

V prihodnje naj bi delovale v okviru kombinata Žito naslednje skupne službe:

- Štabne službe
- Služba informiranja
- Strokovno operativne službe
- ekonomsko razvojna služba
- komercialna služba
- tehnično proizvodna služba
- finančno gospodarska služba
- pravna služba
- kadrovska socialna služba

Naloge razvoja za obdobje do leta 1975 so nujno zahtevale, da je prišlo v določenih službah do temeljnih sprememb.

Ekonomsko razvojna služba je prevzela nalogo, da poleg razvoja opravlja tudi raziskave v obstoječih proizvodnjah ter predlaga go-

saj predstavljajo osnovo našega poslovanja. Kontrola izvedbe ostane še naprej važna naloga naše investicijske skupine. V tehnično proizvodni službi bo imela tehnološka kontrola nalogo predvsem ugotavljati nedostatke v vodenju tehnologije, izrabi surovin, obračunu proizvodnje ter kakovosti proizvodov. Vse te nedostatke bo sporočala tehnologom in obratovodjem v obratih samih, oziroma strokovnim službam, če tehnologi oziroma obratovodje sami ne bodo mogli reševati teh nedostatkov. Vodenje novih tehnologij in izboljšava obstoječih bo zahtevala vse pogostejšo kontrolo v obratu samem, zato bo tehnološka kontrola vse več na terenu.

Obracun proizvodnje se bo razširil tudi na konditorsko industrijo, s čemer se bo seveda povečal obseg dela, prav tako pa bo daljšal osnovne podatke za kontrolo receptur v proizvodnji.

Študij časa in dela je še vedno v povojih in so možnosti za boljšo organizacijo dela neizčrpne, potrebno jih je le aktivirati. Zato je odprto delovno mesto, ki bo imelo osnovno nalogo: študij obstoječih normativov in priprava novih.

Komercialna služba doživlja prav tako vrsto sprememb. Predvsem gre za razširitev prodajnega oddelka, kamor so vključeni potniki prejšnjega podjetja Šumi in so razporejeni po celotnem teritoriju Jugoslavije. Potniki bodo sedaj prodajali poleg konditorskih proizvodov Šumija tudi naše proizvode, kar bo seveda ugodno vplivalo na povečanje realizacije; odprte pa so tudi možnosti za prodajo tudi vseh novih proizvodov na širšem jugoslovanskem tržišču.

Nabavna služba je prevzela poleg nabave žitaric in embalaže za mlevske izdelke še nabavo konditorskih surovin in embalaže. Krog dobaviteljev se je s tem znatno razširil, zato je tudi nabava ustrezno okrepljena.

V zvezi z novimi proizvodnjami, ki so načrtovane, bo potrebno ustanoviti tudi izvozno uvozni oddelk, saj bo potrebno izvažati vrsto surovin in uvažati vrsto gotovih izdelkov in surovin. Ta oddelk se bo postopno oblikoval v skladu s tekočimi potrebami v našem razvoju.

Pravni službi obeh podjetij sta sedaj združeni v enotno pravno službo, ki jo bo treba okrepiti, saj se je število zaposlenih povečalo z združitvijo za 50 odstotkov. V razvoju se pojavlja vrsta pravnih nalog, ki jih služba v sedanjem obsegu ne zmora več.

Prav tako je združena socialno kadrovska služba v enotno službo za obe podjetji. S tem seveda prevzame vrsto obveznosti in nalog, predvsem pa se mora posvetiti sistemu bodočega kadrovanja in sistemu nagrajevanja, saj sta to poleg obstoječih nalog dve važni sestavini, ki naj obdržita še naprej našo dinamiko razvoja in poslovno trdnost.

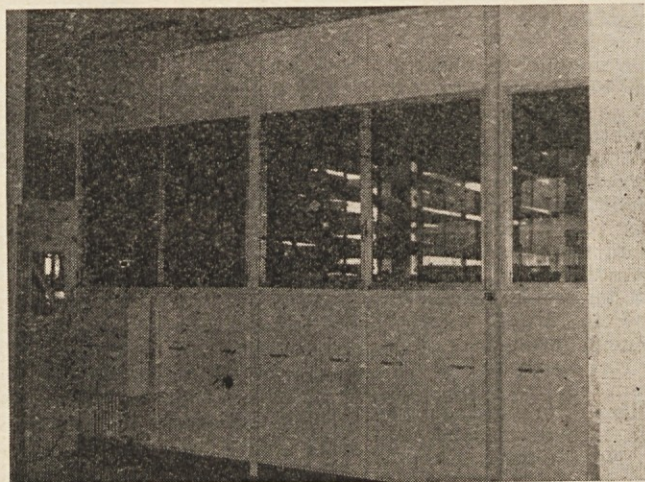
Služba informiranja ima v bodočem obdobju še večjo odgovornost, da sistem obveščanja še naprej razvije in s tem zagotovi še hitrejši razvoj samoupravnega ustroja. Da bi v tako velikem podjetju informiranje med enotami in strokovnimi službami teklo nemoteno, je treba nujno okrepiti to službo.

Pri delavnicah je izvedena združitve kot rezultat združitve obeh podjetij. Vse so organizirane pod skupnim vodstvom v tehnični službi kombinata. Delavnice Šumija so združene v okviru Šumija, vendar pod operativnim vodstvom naše tehnične službe. V bodoče bomo težili k združitvi delavnic, če bodo to razmere dovoljevale.

V skladu z združitvijo strokovnih služb so ukinjene v DE Šumi in DE Gorenjka strokovne službe, ki so prej obstajale. Vse so sedaj združene z našimi strokovnimi službami. V delovni enoti Šumi je ostala kot strokovna služba le uprava DE in priprava dela, v DE Gorenjka pa le uprava DE. S tem se je seveda število režistov močno zmanjšalo, kar bo seveda ugodno vplivalo na poslovanje obeh enot. Prav tako se bodo vse trgovine Šumija priključile DE trgovini Ljubljana s tem da se tudi v tej DE izvede reorganizacija uprave DE.

Čeprav so strokovne službe uprave kombinata okrepjene, se je skupno število režistov znižalo za 35 ljudi, kljub odprtju nekaterih novih delovnih mest. Vse to gre seveda na račun združitve strokovnih služb. Prihranek se giblje nekje med 60 do 70 milijoni S din in predstavlja ta združitve seveda napredek in prihranek v poslovanju našega kombinata. V obeh priključenih enotah velja za zdaj še njihov pravilnik o nagrajevanju, dokler ne bo pripravljen novi pravilnik in vključen v obstoječi pravilnik kombinata. Tista delovna mesta, ki so na novo odprta v upravi kombinata, pa so že vključena v obstoječi pravilnik oziroma usklajena z našim pravilnikom.

Takšen je na kratko prikazan predlog reorganizacije, ki ga je, z manjšimi spremembami, že sprejel delavski svet kombinata in torej z njim seznanjamo bralce našega glasila.

Pogled na vzhajalno komoro v Kranju

Prenovljena pekarna (zadovoljivo) obratuje

PRENOVLJENA PEKARNA (ZADOVOLJIVO) OBRATUJE POIZKUSNO DELO ŽE OB KONCU APRILA — DRUGA STOPNJA REKONSTRUKCIJE JE BILA OPRAVLJENA CELO NEKAJ DNI PRED DOLOČENIM ROKOM — SE-DAJ RES BOLJŠI POGOJI DELA IN ZADOVOLJIVA KVALITETA IZDELKOV

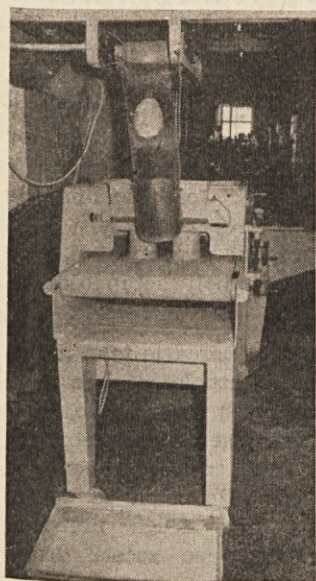
Nekaj časa po končani prvi stopnji rekonstrukcije so v kranjski pekarni začeli 8. marca letos še z drugo stopnjo, z vgrajevanjem nove avtomatične peči in s predelavo pekarskega obrata nasploh.

Gradbeno podjetje Projekt iz Kranja je začelo najprej z rušenjem prejšnjih, klasičnih peči in predelnih sten v pekarni in je to delo zelo hitro opravilo. Za tem pa se je začela predelava tal, na katera so položili teraco tlak. Nevšečno vreme je nekoliko zavrla redno sušenje tlaka, kar pa delavcev ni dosti motilo.

Sledila je predelava sten in pa vzdava komore za vzhajanje testa za pecivo. Pri vseh gradbenih delih, ki so bila povsem v redu opravljena, so sodelovali tudi kooperanti GP Projekta.

POSPEŠENA MONTAŽA

Po končanih gradbenih delih so delavci podjetja Termoelektro iz Pančeva začeli z montažo opreme. To podjetje je dobavilo avtomatično tračno peč, razen tega pa še vzhajalno komoro, ki sodi kot sestavni del k peči. Delavci so opravili montažo te opreme v enem mesecu, medtem pa so monterji podjetja Wentz iz Nürnberga v Zahodni Nemčiji montirali tudi statično peč, ki jo je dobavilo to podjetje. Postavljena sta bila tudi stroja za okroglo in podolgovato oblikovanje ter delilec testa, ki jih je dobavila tvrdka Winkler iz Zahodne Nemčije.

Na sliki je novi stroj za podolgovato oblikovanje kruha

Vzporedno so potekala tudi dela v kotlovnici. Ta je bila poprej prirejena na kurjenje s premogom, sedaj pa so jo delavci podjetja IMP iz Ljubljane predelali na kurjenje z gorilnim oljem. Pod zemljo na dvorišču so vgradili veliko cisterno za hranjenje olja, nato pa uredili še vse

ustrezne instalacije za kotlovnico, elektriko in vodo.

Za vsa dela je bil predviden končni rok dveh mesecev — v marcu in aprilu — vendar so bile delovne skupine tako prizadevne, da so dela potekala nemoteno in so bila zaključena celo nekaj dni pred rokom.

NEMOTENO OBRATOVANJE

Glavni proizvodni objekt predstavljata avtomatična tračna peč za kruh in statična peč za pecivo.

● Tračna peč je dolga 21 metrov in široka 2 m in je enakega tipa kot so peči v Lescach in na Šmartinski cesti v Ljubljani. K njej so doli vsi prej omenjeni stroji — oblikovalna in delilni ter vzhajalna komora. V peči spečejo 1000 kg kruha vseh vrst na uro, dnevno pa 9 do 9,5 ton.

Ti novi stroji tvorijo torej neposredno povezavo pri proizvodnji tračne peči. So avtomatični, prilagoditi pa jih je treba hitrosti traku v tračni peči. Stroji delujejo zelo dobro, upravlja pa vse tri le en sam delavec, kar pomeni prihranek pri delovni sili.

● Statična peč za pecivo pa predstavlja v okviru kombinata novost, ker je v tej pekarni in v Zitu sploh prvič postavljena. Deluje s pomočjo kurjenja z gorilnim oljem. Ima pet etaž, skupna površina peči pa znaša 18 m². V njej pečejo vse pecivo ali pa tudi posebne vrste kruha, ki ga izdelujejo v manjših količinah.

Pecivo vlagajo s posebnimi napravami, ki jih imenujejo vlagalni aparati. To so posebni okvirji, obloženi s platnom. Nanj naložijo kose peciva, pri vlaganju pa se platno vrti na enak način kot tekoči trak in lepo v pravih vrstah odloži pecivo v peč. Peč pa prazniho še na klasični način z loparji ali pa s posebno »lopato« iz pločevine. Peč je zelo občutljiva glede na pravilno pripravo ali vzhajanje testa. Zato morajo biti delavci pri tem zelo pazljivi, zaradi česar zahteva delo pri tej peči ve-

liko mero prizadevnosti in precej napora.

● Nova vzhajalna komora pri statični peči služi za vzhajanje žemelj in vsega peciva. Testo v njej vzhajajo, s pomočjo toplote in pare, naenkrat za 5000 žemelj, nekoliko manj pa peciva.

● Še posebej koristno pridobitev pomen preurejena kotlovnica, ki jo, kot rečeno, napajajo z gorilnim oljem. Podzemeljska cisterna s prostornino 30 m³ hrani 24.000 kg olja. Za obratovanje obeh peči porabijo dnevno 700 kg olja. S tem je odpadlo naporno prekladanje premoga, odstranili pa so tudi nehygieničen prah, ki se je pojavljal ob zalozah premoga.

Za proizvodnjo pare in tople vode sta zdaj na razpolago dva kotla, dodatno pa bo treba vgraditi še kotel, ki bo služil tudi za ogrevanje vseh prostorov v zgradbi pekarnice. Kotli so ameriške proizvodnje, prav tako pa tudi gorilci.

DELAVCI NA PRAKSI

V času rekonstrukcijskih del osebje kranjske pekarnice ni mirovalo. Da bi bili delavci čimbolj seznanjeni z novim načinom proizvodnje, so bili ta čas na delu v Lescach in so se tam praktično uvajali v proizvodnjo. To pa je bilo potrebno tudi z druge strani, zakaj pekarna Lesce je morala v času rekonstrukcije oskrbovati celotno področje kranjske pekarnice s kruhom in ostalimi izdelki. Delavci iz Kranja po vrnitvi domov, ko je začela pekarna 26. aprila spet obratovati, tako niso imeli nobenih problemov glede novega načina dela.

Kljub vsemu pa je prišlo v začetku obratovanja do nekaterih težav, ki pa so izvirale iz tehničnih napak. Tako se je na primer odtrgal trak v peči, enkrat na mostu, drugič v komori, prenehal je delovati gorilec v kotlovnici, kar je povzročilo kratek zastoj. Napake so se pojavljale prvih 14

dni proizvodnje in treba je bilo klicati vzdrževalce iz Ljubljane, da so okvare odstranili. Končno pa se je proizvodnja vtekla in normalizirala ter sedaj poteka nemoteno.

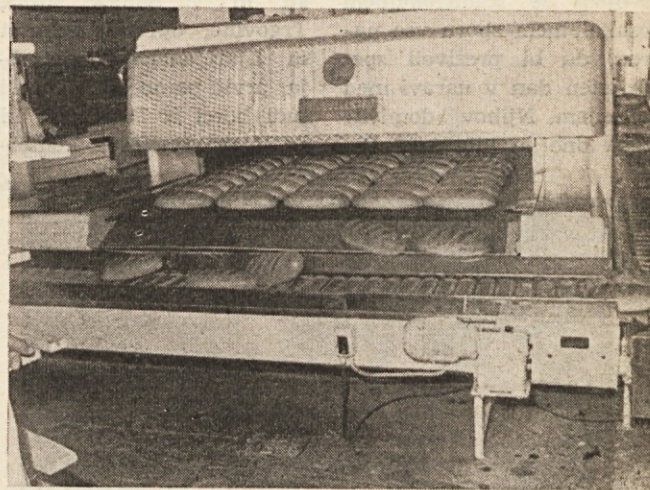
POGOJI DELA BOLJŠI

Količinska proizvodnja se zaradi novih peči sicer ni prav nič povečala, ker se niso za zdaj še povečale potrebe tržišča in odjema. Če

pa bo postalo to potrebno — za čemer v pekarni tudi stremijo — pa bodo proizvodnjo lahko povečali za okrog 6 ton dnevno. Delavci delajo za zdaj v eni izmen, ker vse delo lahko opravijo v tem času. Če pa nastane potreba, podaljšajo delovni čas za kakšno

si zdaj prizadevajo pravilno pripraviti in vzhajati testo zanje, da bi končno le ugodili željam kupcev.

Ko smo torej, po dveh mesecih obratovanja obnovljene pekarnice, obiskali to delovno enoto, smo občutili v kolektivu zadovoljstvo. Le dva peka, ki stalno

Nova tračna peč je že začela peči kruh zadovoljive kakovosti za odjemalce

uro. Seveda pa delajo v dveh izmenah ob sobotah, ker se takrat potrebe po kruhu in pecivu povečajo za okrog 60 odstotkov.

Pogoji za delo so se z dograditvijo novih peči bistveno izboljšali. Delavci nimajo več tolikšnega fizičnega napora, večja je higieničnost, opaža pa se tudi boljša kvaliteta pri kruhu in pecivu. Kruh ima lepo obliko, prav tako pa je tudi bolj enakomerno zapečen. Nekaj težav so imeli z obliko in kvaliteto žemelj, a

delata pri statični peči, sta potožila zaradi naporov, ki jih imata. Zato nameravajo tema delavcema dodeliti v pomoč še enega, da jima bo nekoliko olajšal res naporno delo, kot smo že prej omenili.

Sicer pa so novi prostori in nove naprave naredile na nas zelo prijeten vtis in upajmo, da bodo odslej v tej pekarni proizvajali tako kvalitetne izdelke, da bodo v zadovoljstvo vsem prebivalcem v tem predelu Gorenjske.

Humor

NAJBOLJŠI POKLIC

Janko: »Pepček, kaj mišliš, kateri poklic je najboljši?«

Pepček: »Mislim, da prav gotovo pekovski.«

Janko: »Zakaj vendar!«

Pepček: »Zato, ker pri tem poklicu prideš najprej do kruha...«

LUNA IN KIFELICI

»Ali veš, v kakšno kašo smo sedaj prišli peki,« pravi France svojemu kolegu.

»Kaj nam bodo morda zmanjšali osebne dohodke!« zaskrbi Tonea.

»Ne, ampak ta polet Amerikancev na Luno nam je vse račune zmešal.«

»Ja, fega pa res ne razumem, kaj ima Luna opraviti z nami!«

»Zlomek, sedaj bomo morali bolj paziti na lepo obliko kifelijcev in kajzeric, da se ne bomo zamerili sosedom na Luni, ki je lepo okrogla.«

»Ah, saj res, zmeraj ta večna borba za kvaliteto...«

NIKOLI PRAV

Ugleden kirurg in profesor se sprehaja s prijateljem. Nenadoma reče:

— Pojdiva na drugo stran ulice!

— Zakaj? se čudi prijatelj.

— Tam je inž. Mišo. Operiral sem mu taščo.

— Razumem, ona je umrla...

— Nasprotno, ozdravela je...

Obravnava aktualnih problemov

Nadaljevanje z 2. strani

tako pa še o predvidenih investicijah v prihodnjih letih, na kraju pa so potrdili tudi predlog o razširitvi predmeta poslovanja kombinata, ki naj se dopolni s celotnim dosedanjim predmetom poslovanja nekdanjega podjetja Šumi, poslovalnice tega podjetja pa naj se vpišejo v register podjetij in obratov pri Okrožnem gospodarskem sodišču v Ljubljani.

Borci Žita spet v Bistri

VSAKOLETNO TRADICIONALNO SREČANJE SE OBNAVLJA — PO OBIČAJNEM SESTANKU ŠE TEKME V BALINANJU IN STRELJANJU TER VEDRO TOVARŠKO POPOLDNE

Prijetno vreme petkovega jutra, na Dan borca 4. julija, je zagotavljalo, da bodo imeli borci Žita ob svojem že tradicionalnem vsakoletnem zboru vse nared, da bi preživeli spet prijeten dan v naravi med zelenjem. Njihov »domicil« tega dne je bila spet Bi-

žita. Prišli so iz Lesc, Kranja, Domžal, pa iz ljubljanskih delovnih enot, Pekarn na Šmartinski cesti in v Samovi ulici, Trgovine, uprave, Pekatet in Ljubljanskega področja, prvič pa so bili navzoči tudi borci iz DE Šumi, ki se je priključila h kombi-

oblikovanju vsebine prihodnjega dela in notranjih odnosov

Za tem je tov. Lojze Pajnič v imenu borcev Šumija izrazil zadovoljstvo, da so bili vključeni v aktiv ZZZB Žita, hkrati pa se je zahvalil za povabilo na ta zbor. Dejal je, da se želijo borci Šumija aktivno vključiti v dejavnost aktiv in s svojim delom pripomoči k uspehom aktiv. Sestanek je trajal približno eno uro.

Boj za prestiž

Po končanem sestanku je tehnično vodstvo tekem v balinanju in streljanju zbralo prijave za nastop ekip v balinanju in posameznikov v streljanju. Zanimanje za udeležbo je bilo kar veliko, saj se je prijavilo za balinanje kar 6 ekip, za streljanje pa 27 strelcev.

V balinanju so nastopile četvorke DE uprava, Šumi, Pekatete, Vrhnika, Lesce-Kranj (kombinirana ekipa) in ženska ekipa. Ob balinišču se je zbralo veliko število navijačev, ki so imeli priložnost videti presenetljiv razplet dogodkov. V prvi tekmi je zmagala uprava nad Šumijem, za tem je za veliko preseñenje poskrbel ženska ekipa, ki je premagala Pekatete, v zadnji tekmi pa je Vrhnika porazila Lesce-Kranj. V finalu je bila najboljša Vrhnika, ki je porazila upravo in žensko ekipo, uprava pa je bila tudi boljša od ženske ekipe. Seveda so imele največ pristašev med navijači članice ženske ekipe in so za uspeh nad Pekatetami, pa za veliko borbenost pozele vse priznanje.

Posebej sta nato nastopili še ženska ekipa bork

Žita in ženska ekipa gostij, kjer so bile Žitovke ponovno uspešne.

V streljanju so med borci poželi največ uspeha Domžalci Jemc, Rojc in Vrenjak, ki so se uvrstili

voljni pozdravili. Nekoliko nas je vse začudilo, da je tov. Jože prispel ob tako nenavadnem času, ko ni bilo nobenega prevoznega sredstva. Povedal je, da je prejel za ta dan veliko va-

Del Šumijevih borcev — tov. Pajnič in Hafner

stra pri Vrhniki, ki jim je nudila svoje zavetje že dvakrat poprej in kjer je moč najti, ob deročem potoku in v senci košatih dreves, zares primeren od-dih.

Vsi tisti, ki so morali poskrbeti za organizacijo in prehrano tega srečanja, so prispeli v Bistro že v zgodnjih jutranjih urah, za druge pa je bila napovedana ura prihoda med 9. in 9.30 dopoldne.

Številna udeležba

Parkirni prostor na dvorišču luščilnice se je kmalu začel polniti z osebnimi avtomobili, približno ob 9.30 uri pa je avtobus ljubljanskega mestnega prometa pripeljal »glavnino« borcev, ki so jih pozdravili zvoki borbenih in partizanskih pesmi po zvočnikih. Ko so se razmestili okrog pripravljenih miz v sadovnjaku, so bili kmalu deležni vabila k malici, h kotlu, kjer so dobili okusno porcijo golaža in polente. Razumljivo, da je ta slasten zalogaj teknil prav vsem.

Vsega skupaj se je na tem zboru zbralo 70 borcev, z družinskimi člani vred pa 124 ljudi, ki so se z zadovoljstvom odzvali vabilu odbora aktiv ZZZB

natu letos. Med njimi žal ni bilo Vinka Miheliča, ki je že od februarja priklenjen na bolniško posteljo, in Gabrijela Puglja, ki ga zadeva enaka nevšečnost.

Pogled nazaj in v prihodnje

Nekaj pred 11. uro so bili vsi borci povabljeni na skupni sestanek, kjer naj bi obravnavali problematiko svojega dela in aktivna kot tudi celotnega kombinata. Predsednik aktivna tov. Janez Slovenc je najprej pozdravil vse navzoče in se jim zahvalil za udeležbo. Za tem je govoril o dosedanjih uspehih ter prizadevanjih za krepitev kombinata, o izvedenih integracijah ter drugih potrebnih akcijah, ki naj bi pripomogle k nadaljnjemu uspešnemu razvoju kombinata. Omenil je, da je bila ob vsem tem vidna zelo velika aktivnost borcev ter je navzoče opozoril, naj tudi v prihodnje sodelujejo in pomagajo samoupravnim organom ter vodstvu podjetja. Aktiv ZZZB je bil tudi doslej aktivno vključen v vse dogajanje v kombinatu, torej naj tudi v prihodnje nenehno sodeluje z drugimi družbeno političnimi organizacijami pri

Tudi najmlajši potomci borcev v Bistri

na prva tri mesta, prvi z 30, druga dva pa s po 23 doseženimi krogi. Od drugih pa je bil najboljši Remškar s 30 krogi. Vsi zmagovalci so prejeli tudi primerna praktična darila.

Priljubljeni gost

Odbor je poskrbel za to, da so se udeleženci počutili ves dan prijetno. Po dobrem kosilu in tekmah v balinanju so se zvrstile na balinišču mnoge mešane ekipe in preizkušale svoje znanje, nekateri so svoje zanimanje še naprej posvetili streljanju, večina pa je v senci dreves kramljala in obujala spomine. Ves dan je bilo poskrbljeno tudi za glasbo in proti večernim uram so nekateri tudi zaplesali.

Okrog poldneva pa je vse prijetno presenetil obisk narodnega heroja Jožeta Borštnarja, ki so ga borci v svoji sredi zado-

bil, naj bi se udeležil različnih proslav. Odločil pa se je, da bo preživel Dan borca med Žitovci, kamor je že nekajkrat rad prišel. Kot posebno zanimivost pa naj omenimo, da si je izbral za pot v Bistro najpreprostejše prometno sredstvo. Od Ljubljane do Vrhnike se je pripeljal z rednim avtobusom, od Vrhnike do Bistre pa je pot kar prepešal, prav po partizansko. Dejal je: »Rad sem se odzval vabilu in prišel med vas. Pešpot do Bistre me ni nič motila. Po poti sem se srečal z nekim železničarjem, ki me je preprosto ogovoril, če sem Jože Borštnar. Pritrdil sem mu in nato je ob prijetnem razgovoru kar hitro minil čas na poti v Bistro.« Jože Borštnar je bil torej redek gost med drugimi povabljenimi, zato pa tembolj dobrodošel.

Dan borca je tako mineval, razpoloženje je bilo pri vseh zadovoljivo, zvečer pa se je bilo treba odpraviti, zakaj avtobus je večino že čakal za odvoz, pa tudi druga prevozna sredstva so začela drugo za drugim odvažati udeležence. Ob odhodu so si obljubili ponovno srečanje ob letu dni — bržkone pa ob manjši udeležbi, zakaj vrste borcev se vedno bolj redčijo. Starejši odhajajo v pokoj in prepuščajo svoja delovna mesta drugim, ki naj bi uporabili njihove bogate in koristne izkušnje za delo v prihodnosti.

T. B.

Ob uspešnem finalu so se slikale najboljše balinarske ekipe

NOVO MESTO:

Gradnja pekarnice napreduje

**Z GRADBENIMI DELI SO ZAČELI APRILA — PEKARNA V NO-
VEM MESTU NAJ BI BILA DOKONČANA 29. NOVEMBRA
LETOS — OPREMA V GLAVNEM DOMAČA, DELNO
PA UVOŽENA**

Ko smo lani obiskali delovno enoto Pekarna v Novem mestu, so delavci med drugim izrazili željo, da bi radi imeli čimprej novo pekarno. To pa zaradi namena, da bi kar najhitreje uredili preskrbo prebivalstva v Novem mestu in na širšem območju, pa še v delu krške občine, s kruhom in pecivom. Te želje za sedaj še ni bilo mogoče uresničiti, ker sta obstoječa pekarska obrata dotrajana in v njihju poteka zastarel način proizvodnje, prav tako je neprimeren kraj sedanjih pekarn, zlasti one na Glavnem trgu, vrh tega pa njuna zmogljivost za prihodnost sploh ni zadostna.

Delavski svet kombinata je te želje pravilno doumel in tudi smotno ukrepal, ko se je odločil za gradnjo novega pekarskega obrata s skladiščem že v letošnjem letu. Tako se je gradnja začela aprila in naj bi po predvidevanjih trajala do 29. novembra letos, ko naj bi novo pekarno odprli.

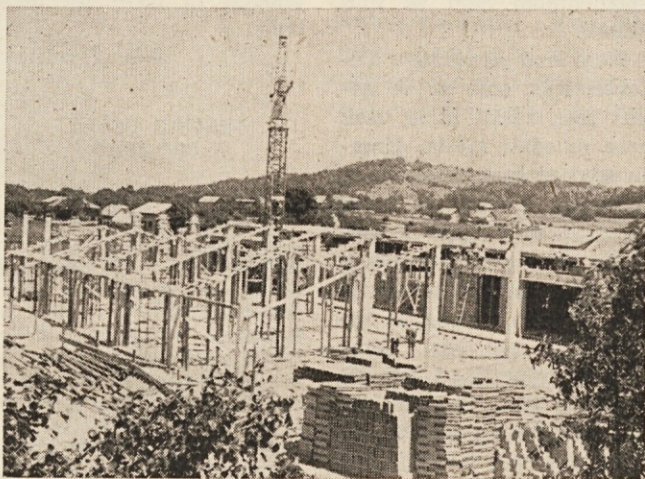
DELA SO V TEKU

Bralce bo prav gotovo zanimalo, kakšna bo ta pekarna, kakšne njene zmogljivosti, dalje, kje jo gradijo in kakšne bodo njene naprave.

V sporazumu z občinskimi predstavniki je kombinat dobil ustrezno mesto za gradnjo pekarnice na Ločni, blizu ceste od Novega mesta do Mačkoveca. Že leta 1965 je bila izdelana analiza o ekonomskih pogojih gradnje industrijske pekarnice, leta 1967 so začeli s pripravami za izdelavo idejnega projekta, leta pa je bil izdelan junija lani. Gradbeni projekt je izdelal Projektivni biro SGP Pionir v Novem mestu pod vodstvom inž. Lapajne, projekt za notrajno opremo pa Tehnično ekonomski biro industrije za proizvodnjo in predelavo moke v Zagrebu.

Ob minulem obisku v Novem mestu se je bilo moč prepričati, da gradbena dela, ki jih izvaja SGP Pionir Novo mesto, zelo hitro napredujejo, saj so objekt za obratne prostore pekarnice dogradili že do prve plošče, zraven pa so že tudi postavili skelet za graditev skladišča, ki bo stalo ob

pekarni in bo služilo za shrambo surovin sedanje DE Dolenjsko področje za prodajo in seveda tudi za shrambo moke za proizvodnjo pekarnice.

Na sliki — z jugovzhoda — je videti ogrodje za stavbo skladišča

DVA GLAVNA OBJEKTA

Na površini 1074,10 m² bo sta zgrajena proizvodni objekt in skladiščni objekt, oba s pomožnimi prostori, vezala pa ju bo nadstrešnica, pod katero naj bi bil prevzem kruha, dostava moke in garažiranje.

● Proizvodni objekt bo imel ob dograditvi pritličje in nadstropje. V pritličju bodo glavni prostori, in sicer proizvodna dvorana, ohlajevalni prostor, dve topli komori, delavnica, skladišče za kruh, eks-

pedit, sušilnica za drobtine, ploščad za nalaganje kruha, kotlarna, pralnica in sanitarije, ločene za moške in ženske.

V nadstropju bodo pisarne, laboratorij in soba za odmor delavcev.

● Skladiščni objekt bo obsegal skladišče za proizvode, vsipne koše za moko, potrebno v pekarni, embalažo, sanitarije in garderobe.

PEČI IN OPREMA

Nova pekarna bo imela zelo pestro in številno opremo. To sta predvsem avtomatična tračna peč in pufetažna statična peč.

● Tračna peč bo dolga 15 in široka 2 m. Proizvajala naj bi 6450 kg kruha v eni izmeni — 7 ur ali 920 kg na uro.

del je SGP Pionir Novo mesto, montažo tračne peči in ustreznih strojev bo izvedlo podjetje Termoelektro iz Pančeva, vodovodne, električne in kotlovne naprave pa bo montiralo IMP iz Ljubljane. Dobavitelj dela opreme pa je tudi podjetje Gostol iz Nove

Gorice. Predvideni stroški gradnje in opreme bodo znašali 5.500.000 dinarjev.

Če bo delo napredovalo tako kot sedaj, potem je upati, da bo nova pekarna v Novem mestu začela redno obratovati v obljubljenem roku, torej letos v jeseni.

OBISKI V ŽITU

200 avstrijskih mlinarjev

Ob svojem vsakoletnem mlinarskem prazniku, ki ga proslavljajo avstrijski mlinarji, je dvesto članov avstrijske mlinarske zveze pod vodstvom predsednika g. Leopolda Haberfellnerja obiskalo Jugoslavijo. Vsi so prispeli tudi v Ljubljano, kjer so si na Šmartinski cesti ogledali novi avtomatični mlin in pekarno.

Ob ogledu obeh sodobnih obratov so bili zelo prijet-

no presenečeni zaradi res moderno urejenih naprav, zakaj pri njih nimajo tako velikih mlinov, sploh ne v državni lasti.

Po prihodu v domovino so poslali kombinatu Žito vljudno zahvalno pismo, v katerem so izrazili priznanje in zahvalo za gostoljubno sprejem v kombinatu, ker jim je bil omogočen ogled vseh naprav.

Tudi tovariš Luka v Žitu

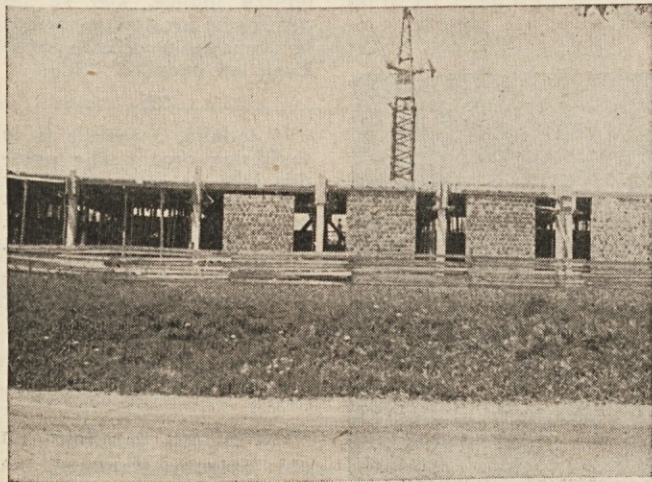
Ne dolgo tega je obiskal kombinat Žito tudi častni predsednik Zveze združenj borcev NOV, tov. Franc Leskošek Luka, ki so ga pozdravili glavni direktor Puferle, predsednik aktiva ZZB tov. Slovenc in nekateri predstavniki kolektiva.

Glede na to, da je bil ugledni gost lani ob odprtju novega avtomatičnega mlina zadržan in se ni mogel udeležiti te slovesnosti, si je sedaj, ko je imel priložnost, zaželel ogledati vse obrate na Šmartinski cesti, posebej pa

Konec na 16. strani

Tovariš Leskošek sprejema žopek od ZZB

Pogled s severne strani na zgradbo pekarnice, dograjene do prve plošče

Sindikalni izleti

DE »GORENJSKA« NA IZLETU PO KOROŠKI

V soboto, 7. junija letos, je naša osnovna sindikalna organizacija priredila enodnevni izlet na Koroško. Peljali smo se z modernim avtobusom Mercedes in v organizaciji potovalne agencije »Transturist«. Ob 13. uri smo krenili izpred naše pekarnice v Lescan. Zaradi premajhne udeležbe smo se peljali samo z enim avtobusom, ki pa je bil polno zaseden. Vodja izleta je bil naš predsednik tov. Robert Bric, kateremu je uspešno pomagala turistična vodnica.

V Kranju smo se ustavili in si ogledali prenovljene obrate kranjske pekarnice, ki je bila v letu 1968 kot DE pripojena k Žitu Ljubljana. Približno ob 14. uri smo se po lepi vijugasti cesti odpeljali proti Lju-

belju. Ob poti smo videli nekaj gamsov, ki so s skalovja začudeno zrli v naš avtobus, v veliko veselje nas vseh.

Ob prehodu prek meje se nam je pri rednem carinskem pregledu pripetilo nekaj smešnega: ugotovili smo namreč, da je en potnik več, kot je bilo navedeno v seznamu. Ker pa se eden od prijavitelcev izleta ni udeležil, smo naredili zamenjavo. Odvečnega potnika smo napisali v seznam namesto manjkajočega in tako nas je carinski preglednik ob bučnem smehu vseh spustil čez državno mejo. Na avstrijski strani pa je bil vse v redu in tako je bil carinski pregled hitro končan.

Po krajši vožnji smo se ustavili v lepi zasebni restavraciji »Mlečnik«, kjer smo se malo okrepčali, na-

to pa krenili proti Celovcu. Tam smo si ogledali mestne zgodovinske znamenitosti. Potem pa smo se odpeljali na Gosposvet-sko polje in si ogledali Knežji kamen in Vojvodski stol, kjer je bil v 6. stoletju ustoličen prvi slovenski knez Samo. Po njegovi smrti je njegova plemenska zveza razpadla, karantanska plemena pa so še naprej ostala zedinjena. Vodil jih je Valuk, Samov prijatelj in prvi znani karantanski knez. Središče Karantanije je bilo takrat Krnski grad, sedaj Gospa Sveta. Zadnje ustoličenje slovenskega kneza je bilo leta 1414. Za nas Slovence je to velik spomenik, zato smo si ga z veseljem ogledali. Pred spomenikom smo se tudi slikali.

Nato smo se vrnili v Celovec, kjer smo se za nekaj časa razšli in si vsak zase ogledali mesto. Kmalu smo se spet zbrali in se odpeljali naprej, da bi si ogledali še Evropo v malem, v takimenovanem »Mini parku«. Bilo nam je zelo všeč in v velikem navdušenju se kar nismo mogli posloviti od teh lepot. Vsi smo hvaležni naši turistični vodnici, ki nam je svetovala, naj si to ogledamo.

Proti večeru smo se odpeljali vzdolž Vrbskega jezera proti Ratečam, kjer smo prekoračili državno mejo. Omenim naj še, da nazaj grede ni bilo več odvečnega potnika in tako smo hitro opravili carinski pregled.

Potem smo se odpeljali v Kranjsko Goro. Tja smo prispeli ob 21. uri in nas je v hotelu Špik že čakala večerja. Po večerji smo se veselo zabavali vse do 3. ure zjutraj, nato pa smo odpeljali domov.

Z izletom smo bili vsi zelo zadovoljni, zato smo

Slika je posneta v letalu: del Žitove »posadke« na poti v Beograd

hvaležni našemu predsedniku in odboru SO, kakor tudi tov. direktorju Antonu Pintarju, ker so pripravili tako lep izlet, ki nam bo še dolgo ostal v spominu.

Vsi v delovni enoti Gorenjska si želimo še veliko takšnih in podobnih izletov.

Jože Zemljčič

DELAVCI UPRAVE V BEOGRADU

Sindikalna organizacija uprave kombinata je letos omogočila delu svojih članov izlet z letalom v Beograd, kjer sta ljubljanska Olimpija in Zadar igrala polfinalno tekmo za košarkarski pokal Jugoslavije. Izleta se je udeležilo 28 članic in članov, od katerih je večina obiskala tekmo, del pa je izkoristil skromen čas nekaj ur — od prihoda v Surčin do odhoda — za ogled Beograda. Udeleženci izleta so bili zadovoljni in so si zaželeli še podobnih izletov v prihodnje.

Zanimivo je, da je bilo med njimi precej takšnih, ki so glede prevoza z letalom ob tej priložnosti doživeli svoj »ognjeni krst« in si vse do tlej niso predstavljali, kako poteka polet z letalom. Pred startom letala na letališču Brnik so bili po večini bolj tihi, nekateri pa so si poizkušali vlivati pogum z »okrepčilno« pijačo, ki so jo imeli za vsak primer s seboj. No, večina je disciplinirano poslušala navodila zelo prijaznih stewardes, ki so potnike opozarjale, kdaj je treba pripeti pasove ob sedežih, kdaj ugasniti cigarete in podobno, mimogrede povedano, pa so ob tem hitele vse potnike v le-

talu streči s kavo in oranžado.

In končno, so vsi uspešno prestali preizkušnjo in se srečno pripeljali v Beograd in nazaj. Le vozni red je bil nekoliko zmešan, saj se je odhod iz Brnika zavlekel za debelo uro, prav tako pa odhod s Surčina v Ljubljano. Sindikalna organizacija je vsem udeležencem tega izleta povrnila polovico prevoznih stroškov.

Sindikalna organizacija uprave je za člane sindikalnih organizacij na področju Šmartinske ceste organizirala tudi brezplačen obisk letnih kulturnih prireditev Ljubljanskega festivala v Križankah. Za vsako prireditev je na razpolago po 20 brezplačnih vstopnic, po katerih mnogi radi segajo.

PEKI S ŠMARTINSKE CESTE V ROGU IN NA BLEDU

Tudi sindikalna organizacija pekarnice na Šmartinski cesti ima dobro vpeljeno organizacijo obdobjnih sindikalnih izletov. Tako so v minulem obdobju organizirali skupinski izlet v Kočevski Rog ti Dolenjske toplice. Udeležilo se ga je okrog 100 delavcev pekarnice s svojimi družinskimi člani, ki so napolnili kar dva avtobusa. V Rogu so si ogledali nekdanja bivališča Glavnega štaba NOV Slovenije ter bolnišnice; starodomačin, ki je imel med NOV povezavo s temi bivaki, pa je izletnikom podrobno opisal življenje in pomen teh postojank, ki so v dobi okupacije odigravale pomembno vlogo.

Po ogledu postojank v Rogu sta oba avtobusa odpeljala izletnike v priljubljene Dolenjske toplice, kjer so ob pikniku na prostem, mnogi pa še ob kopanju v bazenu preživeli lep nedeljski oddih.

V nedeljo, 3. avgusta je ta sindikalna organizacija priredila izlet za svoje člane. To pot v Vintgar in na izvir Savice, nakar so se odpeljali naprej proti Bohinjskemu jezeru, kjer so v naravi blizu Sv. Janeza preživeli prijeten dan.

Paradoks

Ali ni res paradoks, da eni dvigajo standard, na katerem drugi že mirno leže in uživajo.

OBISKI V ŽITU

Tudi tovariš Luka v Žitu

Nadaljevanje s 15. strani

še silos in novi mlin. Tovariš Luka je z velikim zanimanjem sledil razlagi o poteku proizvodnje v vseh obratih ter se se je zadržal v njih dolgo časa. Podrobno si je ogledoval delovanje vseh naprav in je bil zelo zadovoljen. Pohvalil je prizadevnost delavcev kombinata pri širjenju dejavnosti in delu za nadaljnji razvoj,

zanimalo pa ga je tudi, kakšni so načrti kombinata v prihodnje. Sodelavci uprave in v obratih so mu razložili vse, kar ga je zanimalo.

Aktiv ZZB Žita mu je po svojih predstavnikih ob odhodu predal v spomin na obisk šopek cvetja, ki ga je stari revolucionar in nekdanji glavni komandant slovenske partizanske vojske sprejel zelo ginjen.

Ugleden romunski gost

V Sloveniji je na obisku že od ponedeljka, 28. julija dalje, ugleden romunski gost, dekan ekonomske fakultete bukareštanske akademije družbeno političnih ved »Stefan Georgijev«, g. Tudor Postolace.

V sredo je bil najprej na obisku v ljubljanski ekonomski fakulteti, za tem pa si je ogledal vse obrate delovnih enot kombinata Žito na Šmartinski cesti. Gost se je ob tem zanimal za način proizvodnje in tehnologije v teh obratih in je bil ob razlagi sodelavcev Žita prijetno presenečen.

Po končanem ogledu je imel s političnim aktivom kombinata daljši razgovor, ki je trajal polni dve uri. G. Postolace je najprej zelo podrobno in jasno opisal zgodovinski in gospodarski razvoj Romunije ter razlagal, kako imajo pri njih urejeno gospodarstvo ter politično življenje. Poudaril je, da je Romunija, čeprav je bila še nekaj časa po drugi svetovni vojni kraljevina, sedaj izrazito soci-

alistična republika, ki ima v svoji politični zamisli povsem napredne ideje ter želi sodelovati ne samo z deželami vzhodnega bloka oziroma varšavskega pakta, temveč tudi z drugimi deželami, ki imajo socialistično miselnost in napredno gledanje na svet. Posebej je omenil tesno sodelovanje med obema sosednjima državama, Jugoslavijo in Romunijo, ki se kaže tako v političnih kot tudi tehniških in gospodarskih stikih. V dokaz za to je navedel veliko gradnjo ene največjih evropskih hidroelektrarn, na Djerdapu, pri kateri sodelujejo podjetja in strokovnjaki obeh dežel.

Po obširnem referatu so udeleženci tega razgovora zastavljali gostu celo vrsto vprašanj, na katera je rade volje odgovarjal.

Ugledni gost je odpotoval v četrtek v Celje, kjer si je ogledal nekatere zanimivosti ter imel razgovor s celjskimi političnimi delavci, proti večeru pa je odpotoval naprej v Maribor.

Člani kolektiva pekarnice Šmartinska v Rogu